

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

zo 16. januára 2014*

„Dumping — Subvencie — Dovoz bionafty s pôvodom v Spojených štátoch — Obchádzanie — Článok 13 nariadenia (ES) č. 1225/2009 — Článok 23 nariadenia (ES) č. 597/2009 — Podobný, mierne upravený výrobok — Právna istota — Zneužitie právomoci — Zjavne nesprávne posúdenia — Povinnosť odôvodnenia — Rovnosť zaobchádzania — Zásada riadnej správy vecí verejných“

Vo veci T-385/11,

BP Products North America Inc., so sídlom v Naperville, Illinois (Spojené štáty), v zastúpení: pôvodne C. Farrar, solicitor, H.-J. Prieß, B. Sachs a M. Schütte, advokáti, neskôr C. Farrar, H.-J. Prieß, M. Schütte a K. Arend, advokátka,

žalobkyňa,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: J.-P. Hix, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci B. O'Connor, solicitor, a S. Gubel, advokát,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Európska komisia, v zastúpení: M. França a A. Stobiecka-Kuik, splnomocnení zástupcovia,

a

European Biodiesel Board (EBB), v zastúpení: O. Prost a M.-S. Dibling, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na čiastočné zrušenie jednak vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 443/2011 z 5. mája 2011, ktorým sa konečné vyrovnávacie clo uložené nariadením (ES) č. 598/2009 na dovoz bionafty s pôvodom v Spojených štátoch amerických rozširuje na dovoz bionafty odosielanej z Kanady bez ohľadu na to, či má alebo nemá deklarovaný pôvod v Kanade, a ktorým sa rozširuje konečné vyrovnávacie clo uložené nariadením (ES) č. 598/2009 na dovoz bionafty v podobe zmesi s obsahom najviac 20 % hmotnosti bionafty s pôvodom v Spojených štátoch amerických a ktorým sa ukončuje prešetrovanie týkajúce sa dovozu odosielaného zo Singapuru (Ú. v. EÚ L 122, s. 1), a jednak vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 444/2011 z 5. mája 2011, ktorým sa rozširuje konečné antidumpingové clo uložené nariadením (ES) č. 599/2009 na dovoz bionafty s pôvodom v Spojených štátoch amerických na dovoz bionafty odosielanej z Kanady bez ohľadu na to, či má, alebo nemá deklarovaný pôvod v Kanade, a ktorým sa rozširuje konečné antidumpingové clo uložené nariadením

* Jazyk konania: angličtina.

(ES) č. 599/2009 na dovoz bionafty v podobe zmesi s obsahom najviac 20 % hmotnosti bionafty s pôvodom v Spojených štátoch amerických a ktorým sa ukončuje prešetrovanie týkajúce sa dovozu odosieleného zo Singapuru (Ú. v. EÚ L 122, s. 12), v rozsahu, v akom sa tieto nariadenia týkajú žalobkyne,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predsedníčka komory M. E. Martins Ribeiro, vykonávajúca funkciu predsedníčky štvrtej komory, sudcovia F. Dehousse a M. van der Woude (spravodajca),

tajomník: N. Rosner, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. mája 2013,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

- 1 Tento spor sa týka dvoch konaní vo veci obchádzania v zmysle článku 13 nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, s. 51, ďalej len „základné antidumpingové nariadenie“), a článku 23 nariadenia Rady (ES) č. 597/2009 z 11. júna 2009 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 188, s. 93, ďalej len „základné nariadenie o ochrane pred subvenciami“) (ďalej spoločne len „základné antidumpingové nariadenie a nariadenie o ochrane pred subvenciami“).
- 2 Podľa článku 13 ods. 1 prvej vety základného antidumpingového nariadenia: „antidumpingové clo uložené podľa tohto nariadenia možno rozšíriť na dovozy podobných výrobkov, tiež mierne upravených, z tretích krajín; alebo dovozy mierne upravených podobných výrobkov z krajiny, ktorá podlieha opatreniam; alebo ich častí, keď dochádza k obchádzaniu platných opatrení“. Podľa tohto ustanovenia sa „pod obchádzaním... rozumie zmena v štruktúre obchodu medzi tretími krajinami a [Európskou úniou], alebo medzi jednotlivými spoločnosťami tejto krajiny podliehajúcej opatreniam a [Úniou], ktorá vychádza z praxe, procesu alebo činnosti, pre ktorú neexistuje iná dostatočne náležitá príčina alebo iné ekonomické opodstatnenie okrem uloženia cla, a keď sú k dispozícii dôkazy o ujme alebo o oslabovaní nápravných účinkov cla v súvislosti s cenami a/alebo množstvami podobného výrobku, a keď sú k dispozícii dôkazy o dumpingu vo vzťahu k predtým stanoveným normálnym hodnotám pre podobné výrobky, ak je to potrebné v súlade s ustanoveniami článku 2 [základného antidumpingového nariadenia]“. Článok 23 ods. 1 a 3 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami znie podobne s výnimkou požiadavky predloženia dôkazu o existencii dumpingu, ktorý je nahradený dôkazom o tom, že „obdobný výrobok a/alebo jeho časti sú stále zvýhodňované subvenciou“.
- 3 Článok 13 ods. 1 druhá veta základného antidumpingového nariadenia a článok 23 ods. 3 písm. a) základného nariadenia o ochrane pred subvenciami spresňujú, že prax, postup alebo činnosť uvedené v rámci obchádzania zahŕňajú okrem iného aj mierne upravenie daného výrobku, aby tak spadol pod colné kódy, ktoré bežne nepodliehajú opatreniam, pokiaľ modifikácia nemení jeho základné vlastnosti.

- 4 Treba tiež pripomenúť, že článok 1 ods. 4 základného antidumpingového nariadenia a článok 2 písm. c) základného nariadenia o ochrane pred subvenciami spresňujú, že „obdobný výrobok“ znamená výrobok, ktorý je vo všetkých aspektoch rovnaký, resp. podobný určitému výrobku alebo ak takýto výrobok neexistuje, iný výrobok, ktorý síce nie je podobný vo všetkých aspektoch, ale má znaky pripomínajúce znaky príslušného výrobku“.

Okolnosti predchádzajúce sporu

Predbežné konania

- 5 Dňa 29. apríla 2008 European Biodiesel Board (EBB) podala na Európsku komisiu v mene značného počtu výrobcov bionafty v Európskej únii dve sťažnosti, v ktorých ju žiadala o začatie antidumpingového konania a antisubvenčného konania v súvislosti s dovozom bionafty s pôvodom v Spojených štátoch na základe článku 5 nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45) v znení zmien a doplnení (Ú. v. EÚ L 340, 2005, s. 17) (teraz článok 5 základného antidumpingového nariadenia), a článku 10 nariadenia Rady (ES) 2026/97 zo 6. októbra 1997 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 288, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 78) (teraz článok 10 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami).
- 6 Bionafta je alternatívou minerálnej nafty. Predáva sa v čistom stave alebo zmiešaná s minerálnou naftou. Na účely jasného stanovenia rôznych typov zmesí bionafty existuje medzinárodne uznávaný systém známy ako „faktor B“, ktorý stanovuje presné množstvo bionafty v akejkoľvek zmesi bionafty. Zmes obsahujúca x % bionafty sa preto označuje ako „B“ spolu s uvedením percentuálneho podielu bionafty, zatiaľ čo čistá bionafta sa nazýva B100.
- 7 EBB kritizuje veľké subvencie poskytované v Spojených štátoch na výrobu bionafty, najmä existenciu režimu dobropisu na federálnu daň (blender's credit) vo výške jedného amerického dolára (USD) za galón čistej bionafty, ktorá sa nachádza v zmesi bionafty určenej na použitie ako palivo. Podľa EBB tieto subvencie viedli k veľkému a umelému nárastu dovozu bionafty s pôvodom v Spojených štátoch do Únie. EBB uviedla, že je bežné, že na získanie maximálnej výšky subvencie severoamerickí výrobcovia pridávajú minimálny podiel minerálnej nafty, v prejednávanej veci 0,1 %, prípadne menej, do zmesi obsahujúcej 99,9 % čistej bionafty (ďalej len „zmesi B99,9“). Dovozy zo Spojených štátov uvedené v sťažnostiach EBB sa tak týkali najmä zmesí B99,9.
- 8 Podľa EBB boli tieto dovozy predmetom dumpingu a spôsobovali ujmu výrobcom bionafty v Únii, pretože severoamerické zmesi B99,9 priamo súťažili s bionaftou vyrábanou v Únii. Zo spisu vyplýva, že dotknuté európske odvetvie vyrába predovšetkým čistú bionaftu (B100).
- 9 EBB vo svojich sťažnostiach spresnila, že konečný výrobok, v prejednávanej veci palivo, určený pre spotrebiteľov v Spojených štátoch zodpovedal vo väčšine prípadov zmesiam B20. Platná právna úprava v Únii však umožňuje predávať spotrebiteľom len zmesi B5 a B7.
- 10 Oznámením uverejneným v *Úradnom vestníku Európskej únie* 13. júna 2008 Komisia začala proti dovozu bionafty s pôvodom v Spojených štátoch antidumpingové konanie (Ú. v. EÚ C 147, s. 5) a antisubvenčné konanie (Ú. v. EÚ C 147, s. 10) (ďalej spoločne len „predbežné preskúmania“).
- 11 V rámci predbežného preskúmania bol príslušný výrobok vymedzený ako „monoalkyl estery mastných kyselín a (alebo) parafínové plynové oleje získané syntézou a (alebo) hydrogenizáciou, nefosílného pôvodu (všeobecne nazývané ‚bionafta‘), buď v čistom stave, alebo v podobe zmesi, väčšinou ale nie výlučne používané ako obnoviteľné palivo s pôvodom v Spojených štátoch..., zvyčajne patriace pod

kódy KN 3824 90 91, ex 3824 90 97, ex 2710 19 41, ex 1516 20 98, ex 1518 00 91 a ex 1518 00 99“. Preskúmanie sa týkalo obdobia od 1. apríla 2007 do 31. marca 2008 (ďalej len „obdobie predbežného preskúmania“).

- 12 Dňa 11. marca 2009 Komisia prijala nariadenie (ES) č. 193/2009 z 11. marca 2009, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz bionafty s pôvodom v Spojených štátoch amerických (Ú. v. EÚ L 67, s. 22, ďalej len „dočasné antidumpingové nariadenie“), ako aj nariadenie (ES) č. 194/2009 z 11. marca 2009, ktorým sa ukladá dočasné vyrovnávacie clo na dovoz bionafty s pôvodom v Spojených štátoch amerických (Ú. v. EÚ L 67, s. 50, ďalej len „dočasné antisubvenčné nariadenie“). Tieto dve nariadenia sa spoločne označujú ako „dočasné nariadenia“ a nimi zavedené clá ako „dočasné clá“.
- 13 V dočasných nariadeniach Komisia uviedla vo vzťahu k skúmaným výrobkom, že „vymedzenie... uvedené v oznámení o začatí konania... sa malo objasniť s cieľom identifikovať výrobky, na ktoré sa malo vzťahovať prešetrovanie“ (odôvodnenie 23 dočasného antidumpingového nariadenia a odôvodnenie 25 dočasného antisubvenčného nariadenia).
- 14 Komisia to spresnila po tom, čo uviedla, že väčšina zmesí bionafty predávaných na priamu spotrebu na trhu v Spojených štátoch má 20 % alebo nižší podiel bionafty (ďalej len „zmesi ≤ B20“), najmä zmesi B20, ako aj zmesi B6, B5 a B2. Komisia totiž uviedla, že každý naftový motor v Spojených štátoch môže spaľovať zmesi ≤ B20, pričom sa zachováva záruka, ktorú poskytujú výrobcovia áut (odôvodnenie 24 dočasného antidumpingového nariadenia a odôvodnenie 26 dočasného antisubvenčného nariadenia).
- 15 Preto „aby sa dalo jasne rozlíšiť medzi rôznymi druhmi zmesí, ktoré sú dostupné na americkom trhu“, Komisia „považovala za vhodné“ definovať výrobok, ktorý bol predmetom prešetrovania ako bionafta buď v čistom stave, alebo v podobe zmesí s obsahom bionafty vyšším ako 20 % (ďalej len „zmesi > B20“) (odôvodnenie 26 dočasného antidumpingového nariadenia a odôvodnenie 28 dočasného antisubvenčného nariadenia).
- 16 Po definovaní príslušného výrobku Komisia v dočasných nariadeniach ďalej spresnila, že „[sa] zistilo..., že všetky typy bionafty a bionafta v zmesiach, na ktoré sa vzťahuje toto prešetrovanie, napriek možným rozdielom, pokiaľ ide o surovinu použitú na výrobu alebo odchýlky vo výrobnom procese, majú rovnaké alebo veľmi podobné základné fyzikálne, chemické a technické vlastnosti a používajú sa na rovnaké účely“ a že „možné rozdiely v príslušnom výrobku nemenia jeho základné vymedzenie, jeho vlastnosti alebo jeho chápanie rôznymi stranami“ (odôvodnenie 27 dočasného antidumpingového nariadenia a odôvodnenie 29 dočasného antisubvenčného nariadenia).
- 17 Pokiaľ ide o definíciu výrobku podobného príslušnému výrobku v zmysle článku 1 ods. 4 základného antidumpingového nariadenia a článku 2 písm. c) základného nariadenia o ochrane pred subvenciami, Komisia uviedla, že „výrobky vyrobené a predávané na domácom trhu USA, na ktoré sa vzťahuje toto prešetrovanie, majú podobné základné fyzikálne, chemické a technické vlastnosti a použitia ako výrobky vyvážané z tejto krajiny na trh [Únie]“ a že podobne, výrobky vyrábané [európskym] výrobným odvetvím a predávané na trhu [Únie] majú podobné základné fyzikálne, chemické a technické vlastnosti a použitia ako výrobky vyvážané do [Únie] z príslušnej krajiny“ (odôvodnenie 29 dočasného antidumpingového nariadenia a odôvodnenie 31 dočasného antisubvenčného nariadenia). Komisia tiež uviedla, že „rôzne typy príslušného výrobku vyrábané v USA a vyvážané do [Únie] sú zameniteľné s typmi vyrábanými a predávanými v [Únii] [európskymi] výrobcami bionafty“ (odôvodnenie 31 dočasného antidumpingového nariadenia a odôvodnenie 33 dočasného antisubvenčného nariadenia).

- 18 Pri prijatí dočasných nariadení Komisia použila metódu výberu vzorky uvedenú v článku 17 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia a článku 27 ods. 1 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami. Pri stanovení platných sadziieb dočasného cla tak Komisia rozlišovala medzi tromi kategóriami podnikov.
- 19 Do prvej kategórie podnikov patrili podniky, ktoré boli súčasťou vzorky a spolupracovali. Pre každý z týchto podnikov uvedených v článku 1 dočasných nariadení Komisia jednotlivo vypočítala dumpingové rozpätie, subvenčné rozpätie a rozpätie ujemy a stanovila individuálne sadzby (odôvodnenie 55 dočasného antidumpingového nariadenia a odôvodnenie 158 dočasného antisubvenčného nariadenia).
- 20 Do druhej kategórie patrili podniky, ktoré spolupracovali, ale neboli zaradené do vzorky. Tieto podniky sú vymenované v zozname uvedenom v prílohe k dočasným nariadeniam. Výška dumpingového rozpätia, subvencií a rozpätia ujemy týkajúca sa týchto podnikov sa vypočítala na základe váženého priemeru rozpätia stanoveného pre spoločnosti vo vzorke (odôvodnenie 56 dočasného antidumpingového nariadenia a odôvodnenie 159 dočasného antisubvenčného nariadenia).
- 21 Do tretej kategórie napokon patrili ostatné podniky, ktorým sa uložilo zvyškové clo. Na určenie dumpingového rozpätia, výšky subvencií a rozpätia ujemy týkajúcich sa týchto spoločností Komisia najskôr stanovila celkovú úroveň spolupráce podnikov počas predbežného preskúmania. Na tento účel vykonala porovnanie medzi celkovým vyvezeným množstvom príslušného výrobku pochádzajúcim od spolupracujúcich podnikov a celkovým dovozom tohto výrobku s pôvodom v USA, ktorý sa odvodil zo štatistík týkajúcich sa dovozu. Zistený percentuálny podiel spolupráce bol 81 %, čo sa považovalo za vysokú úroveň. Na základe toho Komisia považovala za primerané stanoviť dumpingové rozpätie, subvenčné rozpätie a rozpätie ujemy na úrovni najvyššie zistených rozpätí pre spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov vo vzorke (odôvodnenie 57 dočasného antidumpingového nariadenia a odôvodnenie 160 dočasného antisubvenčného nariadenia).
- 22 V súlade s pravidlom nižšieho cla sa pre každú z týchto troch kategórií podnikov uložili sadzby dočasných ciel na úrovni najnižšieho zisteného dumpingového/subvenčného rozpätia alebo rozpätia ujemy (odôvodnenie 166 dočasného antidumpingového nariadenia a odôvodnenie 271 dočasného antisubvenčného nariadenia). Dočasné antidumpingové a vyrovnávacie clá sa spoločne uložili len v takom rozsahu, v akom to bolo potrebné na odstránenie ujemy (odôvodnenie 167 dočasného antidumpingového nariadenia).
- 23 Dočasné clá na zmesi > B20 sa v podstate uložili v závislosti od celkovej hmotnosti týchto zmesí v bionafta (odôvodnenie 169 a článok 1 ods. 2 posledný pododsek dočasného antidumpingového nariadenia a odôvodnenie 273 a článok 1 ods. 2 posledný pododsek dočasného antisubvenčného nariadenia).
- 24 Dňa 7. júla 2009 Rada Európskej únie prijala nariadenie (ES) č. 598/2009, ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz bionafty s pôvodom v Spojených štátoch amerických (Ú. v. EÚ L 179, s. 1, ďalej len „predbežné antisubvenčné nariadenie“), ako aj nariadenie (ES) č. 599/2009, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz bionafty s pôvodom v Spojených štátoch amerických (Ú. v. EÚ L 179, s. 26, ďalej len „predbežné antidumpingové nariadenie“). Tieto dve nariadenia sa spoločne označujú ako „predbežné nariadenia“ a nimi zavedené clá ako „predbežné clá“.
- 25 V predbežných nariadeniach sa ponechali definície príslušného výrobku a výrobku podobného príslušnému výrobku, ktoré Komisia vymedzila v dočasných nariadeniach. Rada v tejto súvislosti zdôraznila, že „na základe prešetrovania sa ukázalo, že [zmesi] B20 a prípadne zmesi s nižším obsahom bionafty sa v skutočnosti predávali priamo spotrebiteľom v Spojených štátoch“ a „trh so zmesami a trh so spotrebnými výrobkami sú odlišné trhy s odlišnými zákazníkmi. Jeden je trhom, kde sú bionafta a zmesi bionafty určené na ďalšie zmiešavanie obchodníkmi a výrobcami zmesí bionafty,

a druhý je trhom, kde sú zmesi určené pre distribučné siete, a teda pre zákazníkov“. Podľa Rady „vymedzenie hranice pre príslušný výrobok nad úroveň B20 umožnilo určiť jasnú deliacu čiaru a vyhnúť sa zmätku, pokiaľ ide o výrobky, trhy a rôzne strany v [Spojených štátoch]“ (odôvodnenie 33 predbežného antidumpingového nariadenia a odôvodnenie 34 predbežného antisubvenčného nariadenia).

- 26 Sadzby predbežných ciel sa stanovili v závislosti od troch kategórií podnikov tak, ako sa uvádza v bodoch 19 až 21 vyššie. Ako vyplýva z odôvodneniach 8 až 12 predbežných nariadení, Rada do druhej kategórie podnikov doplnila niekoľko podnikov, ktoré neboli známe v čase začatia predbežného preskúmania a ktoré zverejnili svoju totožnosť až po prijatí dočasných nariadení. Predbežné antidumpingové clá kolísali od 0 do 198 eur za tonu bionafty a predbežné vyrovnávacie clá od 211,2 do 237 eur za tonu bionafty. Na základe článkov 1 ods. 2 oboch predbežných nariadení sa clá zavedené na zmesi > B20 ukladajú v závislosti od ich hmotnosti v bionafte.
- 27 Predbežné nariadenia nadobudli účinnosť deň po ich uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej Únie*, t. j. 10. júla 2009.

Konania vo veci obchádzania

- 28 Dňa 30. júna 2010 EBB podala na Komisiu sťažnosť, v ktorej žiadala o začatie dvoch konaní vo veci obchádzania na základe článku 13 ods. 3 základného antidumpingového nariadenia a článku 23 ods. 4 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami.
- 29 V sťažnosti EBB kritizovala dva druhy obchádzania predbežných ciel, konkrétne prekládku príslušného výrobku prostredníctvom Kanady a Singapuru a dovoz bionafty s pôvodom v Spojených štátoch vo forme zmesi \leq B20.
- 30 Dňa 11. augusta 2010 Komisia na základe sťažnosti EBB začala dve konania vo veci obchádzania prijatím jednak nariadenia (EÚ) č. 720/2010 z 11. augusta 2010, ktorým sa začína prešetrovanie týkajúce sa možného obchádzania antidumpingových opatrení uložených nariadením Rady (ES) č. 599/2009 o dovoze bionafty s pôvodom v Spojených štátoch amerických prostredníctvom dovozu bionafty odosielanej z Kanady a zo Singapuru, ktorá je alebo nie je deklarovaná ako s pôvodom v Kanade a Singapure, a prostredníctvom dovozu bionafty v podobe zmesi s obsahom najviac 20 % hmotnosti bionafty s pôvodom v Spojených štátoch amerických, na základe ktorého tento dovoz podlieha registrácii (Ú. v. EÚ L 211, s. 1), a jednak nariadenia (EÚ) č. 721/2010 z 11. augusta 2010, ktorým sa začína prešetrovanie týkajúce sa možného obchádzania vyrovnávacích opatrení uložených nariadením Rady (ES) č. 598/2009 o dovoze bionafty s pôvodom v Spojených štátoch amerických prostredníctvom dovozu bionafty odosielanej z Kanady a zo Singapuru, ktorá je alebo nie je deklarovaná ako s pôvodom v Kanade a Singapure, a prostredníctvom dovozu bionafty v podobe zmesi s obsahom najviac 20 % hmotnosti bionafty s pôvodom v Spojených štátoch amerických, na základe ktorého tento dovoz podlieha registrácii (Ú. v. EÚ L 211, s. 6). Tieto dve konania, ktoré sa začali na základe týchto dvoch nariadení, sa budú ďalej označovať ako „konania vo veci obchádzania“.
- 31 Podľa článku 2 tak nariadenia č. 720/2010, ako aj nariadenia č. 721/2010 boli colné orgány členských štátov vyzvané, aby registrovali dovoz do Únie, ktorého sa týkali konania o obchádzaní, od nadobudnutia účinnosti týchto nariadení, teda od 13. augusta 2010.
- 32 Prešetrovanie týkajúce sa konaní vo veci obchádzania sa vzťahovalo na obdobie od 1. apríla 2009 do 30. júna 2010 (ďalej len „obdobie prešetrovania obchádzania“).
- 33 Žalobkyňa, spoločnosť BP Products North America Inc., ktorá vyvážala do Únie zmesi s obsahom bionafty nižším ako 15 % (ďalej len „zmesi < B15“) s pôvodom v Spojených štátoch počas obdobia prešetrovania obchádzania, najmä zmesi v rozmedzí od B10,1 do B14,8, spolupracovala s Komisiou

a poskytla jej informácie o svojej činnosti. Okrem iného odpovedala na dotazník vývozcov 21. septembra 2010. Jej dovozca BP France SA spolu s ďalšími dovážajúcimi spoločnosťami skupiny BP odpovedali na dotazník 22. decembra 2010. V priestoroch žalobkyne sa uskutočnili kontroly 7. a 8. decembra 2010 a v Spojenom kráľovstve 1. februára 2011. Dňa 28. marca 2011 právni zástupcovia žalobkyne zaslali Komisii memorandum týkajúce sa informácií, ktoré zaslala Komisia 16. marca 2011.

- 34 Dňa 5. mája 2011 Rada prijala vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 443/2011 z 5. mája 2011, ktorým sa konečné vyrovnávacie clo uložené nariadením (ES) č. 598/2009 na dovoz bionafty s pôvodom v Spojených štátoch amerických rozširuje na dovoz bionafty odosielanej z Kanady bez ohľadu na to, či má, alebo nemá deklarovaný pôvod v Kanade, a ktorým sa rozširuje konečné vyrovnávacie clo uložené nariadením (ES) č. 598/2009 na dovoz bionafty v podobe zmesi s obsahom najviac 20 % hmotnosti bionafty s pôvodom v Spojených štátoch amerických a ktorým sa ukončuje prešetrovanie týkajúce sa dovozu odosielaného zo Singapuru (Ú. v. EÚ L 122, s. 1, ďalej len „napadnuté nariadenie o ochrane pred subvenciami“). V ten istý deň Rada prijala aj vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 444/2011 z 5. mája 2011, ktorým sa rozširuje konečné antidumpingové clo uložené nariadením (ES) č. 599/2009 na dovoz bionafty s pôvodom v Spojených štátoch amerických na dovoz bionafty odosielanej z Kanady bez ohľadu na to, či má, alebo nemá deklarovaný pôvod v Kanade, a ktorým sa rozširuje konečné antidumpingové clo uložené nariadením (ES) č. 599/2009 na dovoz bionafty v podobe zmesi s obsahom najviac 20 % hmotnosti bionafty s pôvodom v Spojených štátoch amerických a ktorým sa ukončuje prešetrovanie týkajúce sa dovozu odosielaného zo Singapuru (Ú. v. EÚ L 122, s. 12, ďalej len „napadnuté antidumpingové nariadenie“). Tieto dve nariadenia sa budú ďalej spoločne označovať ako „napadnuté nariadenia“.
- 35 Pokiaľ ide o dovoz zmesí \leq B20 s pôvodom v Spojených štátoch Rada v úvode napadnutých nariadení poznamenala, že päť severoamerických výrobcov bionafty vrátane žalobkyne spolupracovalo v konaniach vo veci obchádzania a z týchto piatich spoločností len žalobkyňa vyvážala do Únie zmesi \leq B20 s pôvodom v Spojených štátoch počas obdobia prešetrovania obchádzania (odôvodnenia 52 a 54 napadnutého nariadenia o ochrane pred subvenciami a odôvodnenia 57 a 59 napadnutého antidumpingového nariadenia). Rada uviedla, že žalobkyňa nespupracovala v rámci predbežného preskúmania, pretože svoje činnosti súvisiace s bionaftou začala rozvíjať až začiatkom roka 2009 a do Únie začala vyvážať až v decembri 2009, teda po uložení predbežných cieľ (odôvodnenie 62 napadnutého nariadenia o ochrane pred subvenciami a odôvodnenie 67 napadnutého antidumpingového nariadenia).
- 36 Rada uviedla, že žalobkyňa v Únii predávala zmesi s obsahom najviac 15 % hmotnosti bionafty v Spojenom kráľovstve, vo Francúzsku a v Holandsku a že vo všetkých prípadoch sa tento výrobok ďalej zmiešava, aby vyhovoval príslušným platným právnym predpisom v niektorých členských štátoch (odôvodnenie 63 napadnutého nariadenia o ochrane pred subvenciami a odôvodnenie 68 napadnutého antidumpingového nariadenia). Rada tiež spresnila, že žalobkyňa tvrdila, že zmesi $<$ B15 nie sú pre príslušný výrobok podobným výrobkom (odôvodnenie 64 napadnutého nariadenia o ochrane pred subvenciami a odôvodnenie 69 napadnutého antidumpingového nariadenia).
- 37 V tejto súvislosti Rada uviedla, že „cieľom prešetrovania vo veci obchádzania [bolo] zistiť, či bionafta [\leq B20] obchádza[la] platné opatrenie“. Podľa Rady „[bolo] dosť pravdepodobné, že zmesi s nižším obsahom bionafty predstavujú nižšie prepravné náklady“. Napriek tomu uviedla, že „pokiaľ ide o postup výroby, zmes [$>$ B20] sa v skutočnosti od... zmesi [\leq] B20 odlišuje len zložením“. Rada dodala, že „zmena zloženia zmesi je jednoduchý proces“, pretože „vytvorenie B20 a menej sa považuje len za mierne upravenie príslušného výrobku, keďže jediným rozdielom je podiel bionafty v zmesi“. Rada tiež uviedla, že „príslušný výrobok ako aj [zmes \leq B20] sú v Únii v konečnom dôsledku určené na to isté použitie“ a že „bionafta v podobe zmesí [\leq B20] a bionafta v podobe zmesí [$>$ B20] majú tie isté základné vlastnosti“ (odôvodnenie 65 napadnutého nariadenia o ochrane pred subvenciami a odôvodnenie 70 napadnutého antidumpingového nariadenia).

- 38 Rada následne konštatovala, že boli splnené aj ďalšie podmienky stanovené v článku 13 ods. 1 prvom pododseku základného antidumpingového nariadenia a v článku 23 ods. 3 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami.
- 39 Po prvé Rada konštatovala zmenu v zložení vzájomného obchodu medzi Úniou a Spojenými štátmi. V tejto súvislosti uviedla, že aj keď počas predbežného preskúmania existovalo v Únii povinné miešanie B5, vývoz zmesí \leq B20 zo Spojených štátov do Únie nastal až po uložení predbežných ciel. Rada spresnila, že podľa údajov získaných od spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov vo vzorke sa počas predbežného preskúmania do Únie vyvážali najmä zmesi B99,9 (odôvodnenie 67 napadnutého nariadenia o ochrane pred subvenciami a odôvodnenie 72 napadnutého antidumpingového nariadenia). Na základe údajov Eurostat-u týkajúcich sa dovozu bionafty s podielom hmotnosti bionafty minimálne 96,5 % do Únie počas obdobia prešetrovania obchádzania Rada konštatovala, že vývoz zmesí B99,9 s pôvodom v Spojených štátoch sa v podstate skončil (odôvodnenia 18, 19 a 66 napadnutého nariadenia o ochrane pred subvenciami a odôvodnenia 18, 19 a 71 napadnutého antidumpingového nariadenia). Rada súčasne konštatovala, že Spojené štáty v tom istom období deklarovali vývoz 358 291 ton zmesí s podielom bionafty maximálne 96,5 % (ďalej len „zmesi \leq B96,5“) do Únie a žalobkyňa uskutočnila „značnú časť“ tohto vývozu vo forme zmesí \leq B20 (odôvodnenia 20, 21, 54, 60 a 61 napadnutého nariadenia o ochrane pred subvenciami a odôvodnenia 20, 21, 59, 65 a 66 napadnutého antidumpingového nariadenia).
- 40 Po druhé Rada zastávala názor, že pre dovoz zmesí \leq B20 neexistoval dostatočný dôvod ani hospodárske opodstatnenie okrem snahy vyhnúť sa plateniu predbežných ciel (odôvodnenie 71 napadnutého nariadenia o ochrane pred subvenciami a odôvodnenie 76 napadnutého antidumpingového nariadenia).
- 41 Po tretie Rada uviedla, že vzhľadom na úroveň nepoškodzujúcej ceny, ktorá bola stanovená pri predbežnom preskúmaní, cena dovozu zmesí \leq B20 s pôvodom v Spojených štátoch bola nižšia ako predajná cena a indikatívna cena. Rada konštatovala, že tento dovoz sa začal až po zavedení predbežných ciel a dotknuté množstvá neboli zanedbateľné. Dospela preto k záveru, že predbežné clá boli narúšané z hľadiska množstva a ceny (odôvodnenia 72 a 73 napadnutého nariadenia o ochrane pred subvenciami a odôvodnenia 77 a 78 napadnutého antidumpingového nariadenia).
- 42 Po štvrté Rada v odôvodnení 74 napadnutého nariadenia o ochrane pred subvenciami konštatovala, že hlavný systém subvencií zistený pri predbežnom preskúmaní, bol so spätnou platnosťou obnovený v decembri 2010. V odôvodnení 79 napadnutého antidumpingového nariadenia tiež uviedla, že „sa skúmalo, či existujú dôkazy o dumpingu vo vzťahu k normálnej hodnote stanovenej pri pôvodnom prešetrovaní“, a že sa konštatovalo, že „porovnanie váženého priemeru normálnej hodnoty a váženého priemeru vývozných cien [zmesí \leq B20] preukázalo existenciu dumpingu“.
- 43 V odôvodnení 77 napadnutého nariadenia o ochrane pred subvenciami a odôvodnení 82 napadnutého antidumpingového nariadenia Rada napokon zamietla žiadosti o oslobodenie, ktoré žalobkyňa predložila na základe článku 23 ods. 6 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami a článku 13 ods. 4 základného antidumpingového nariadenia.
- 44 Za týchto okolností Rada v článku 2 ods. 1 každého z napadnutých nariadení rozšírila predbežné clá na dovoz zmesí \leq B20 s pôvodom v Spojených štátoch (ďalej len „rozšírené clá“).
- 45 Rozšírené clá boli definované v článku 1 ods. 2 každého z predbežných nariadení (pozri bod 26 vyššie) a boli uložené pre tri kategórie podnikov uvedené v bodoch 19 až 21 vyššie.
- 46 Podľa článku 2 ods. 2 každého z napadnutých nariadení sa rozšírené clá uložili so spätnou účinnosťou odo dňa registrácie tohto dovozu zmesí \leq B20, ktorá bola povinná od 13. augusta 2010 (pozri bod 31 vyššie).

- 47 Zo spisu vyplýva, že žalobkyni boli uložené sadzby platné pre tretiu kategóriu podnikov (pozri bod 21 vyššie) so spätnou účinnosťou odo dňa registrácie určitého dovozu, ktorý sa uskutočnil pred prijatím napadnutých nariadení.
- 48 Listom zo 6. mája 2011 Komisia odpovedala na memorandum žalobkyne z 28. marca 2011, uvedené v bode 33 vyššie.
- 49 Listom z 20. júna 2011 žalobkyňa vyjadrila Komisii svoj nesúhlas so začatím konaní vo veci obchádzania. Uviedla tiež, že zvažuje podanie žaloby na Všeobecný súd proti napadnutým nariadeniam, a navrhla Komisii stretnutie s cieľom prediskutovať buď možnosť poskytnutia individuálneho zaobchádzania ako novému vývozcovi na základe článku 11 ods. 4 základného antidumpingového nariadenia a článku 20 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami, alebo čiastočného oslobodenia od rozšírených ciel, ktoré považuje za neprimerané. Toto stretnutie sa uskutočnilo 15. júla 2011. Komisia nevyhovela žiadostiam žalobkyne.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 50 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 21. júla 2011 žalobkyňa podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 51 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 3. októbra a 11. novembra 2011 Komisia a EBB predložili návrhy na vstup do tohto konania ako vedľajší účastníci na podporu návrhov Rady.
- 52 Uznesením z 22. novembra 2011 predseda štvrtej komory Všeobecného súdu tomuto návrhu Komisie na vstup vedľajšieho účastníka do konania vyhovel.
- 53 Listom z 24. novembra 2011 na základe opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 64 rokovacieho poriadku Všeobecný súd položil otázky žalobkyni, Rade a Komisii a vyzval ich, aby na ne odpovedali v replike, duplike a vo vyjadrení vedľajšieho účastníka konania k žalobe. Všeobecný súd tiež vyzval Radu, aby predložila niektoré písomnosti. Účastníci konania predložili svoje vyjadrenia a uvedeným opatreniam na zabezpečenie priebehu konania vyhovel v stanovených lehotách.
- 54 Uznesením z 9. februára 2012 predseda štvrtej komory Všeobecného súdu vyhovel návrhu EBB na vstup do konania ako vedľajší účastník.
- 55 Listom z 13. februára 2012 na základe opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 64 rokovacieho poriadku Všeobecný súd položil písomné otázky EBB a vyzval ju, aby na ne odpovedala vo vyjadrení vedľajšieho účastníka konania k žalobe. EBB podala svoje vyjadrenie v stanovenej lehote.
- 56 Rada a žalobkyňa 26. marca a 5. júna 2012 požiadali o to, aby sa niektoré dôverné skutočnosti uvedené v duplike a vo vyjadreniach žalobkyne k vyjadreniu spoločnosti EBB k žalobe, ako aj v niektorých ich prílohách neposkytli EBB. Na tieto účely predložili verziu týchto procesných podaní, ktorá nemala dôvernú povahu. Oznámenie predmetných procesných podaní EBB sa obmedzilo na túto verziu, ktorá nemala dôvernú povahu. EBB nevzniesla v tejto súvislosti námietku.
- 57 Keďže dvaja sudcovia komory nemohli pojednávať, predseda Všeobecného súdu určil na základe článku 32 ods. 3 rokovacieho poriadku ďalších dvoch sudcov na doplnenie komory.

- 58 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 rokovacieho poriadku vyzval účastníkov konania, aby písomne odpovedali na viaceré otázky. Všeobecný súd tiež vyzval EBB, aby predložila niektoré dokumenty. Účastníci konania odpovedali na otázky a predložili tieto dokumenty v stanovenej lehote.
- 59 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 14. mája 2013.
- 60 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil článok 2 oboch napadnutých nariadení v rozsahu, v akom sa tieto ustanovenia týkajú žalobkyne,
 - zaviazal Radu na náhradu trov konania.
- 61 Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.
- 62 Rada na pojednávaní tiež navrhla, aby sa žaloba vyhlásila za neprípustnú.
- 63 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.
- 64 EBB navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

1. O prípustnosti

- 65 Hoci Rada formálne nenamieta voči neprípustnosti v zmysle článku 114 rokovacieho poriadku, na pojednávaní spochybnila prípustnosť žaloby, keď tvrdila, že žalobkyňa nie je napadnutými nariadeniami priamo dotknutá v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ.
- 66 V tejto súvislosti Rada zdôraznila, že žalobkyňa nie je výrobcom bionafty, ale predajcom podobným dovozcom. Pritom uviedla, že žalobkyňa počas konaní vo veci obchádzania ani pred Všeobecným súdom nikdy neuviedla, že vyrába bionaftu. Naopak, v bode 46 repliky žalobkyňa pripustila, že ani ona samotná, ani jej dcérske spoločnosti nemajú zariadenia na výrobu bionafty. Podľa rozsudku Všeobecného súdu z 19. apríla 2012, Würth a Fasteners (Shenyang)/Rada (T-162/09), sa pritom dovozcovia alebo predajcovia ako žalobkyňa nachádzajú v odlišnej situácii ako výrobcovia a zvyčajne sa nepovažujú za priamo dotknutých nariadením, ktorým sa ukladajú antidumpingové alebo vyrovnávacie clá, aj v prípade ich účasti na konaní, ktoré vedie k prijatiu tohto nariadenia.

- 67 V odpovedi na ústnu otázku Všeobecného súdu Rada spresnila, že počas písomnej časti konania nenamietala voči prípustnosť žaloby, pretože rozsudok Würth a Fasteners (Shenyang)/Rada, už citovaný v bode 66 vyššie, v tom čase ešte nebol vyhlásený. Napriek tomu Rada uviedla, že aktívna legitímácia účastníka konania pred Všeobecným súdom je otázkou verejného záujmu, ktorú Všeobecný súd musí preskúmať z vlastného podnetu.
- 68 Žalobkyňa na pojednávaní žiadala, aby Všeobecný súd zamietol výhrady Rady, pokiaľ ide o prípustnosť žaloby. Uviedla, že nie je dovozcom, ale vývozcom príslušných výrobkov, a Rada ju za takú aj uznala v odôvodnení 66 napadnutého antidumpingového nariadenia. Žalobkyňa ďalej spresnila, že nevyrábala čistú bionaftu (B100), ani zmesi B99,9, ale ako rafinéria tieto výrobky kupuje, aby ich ďalej miešala s minerálnou naftou a vyrábala menej koncentrované zmesi, ktoré vyváža. Žalobkyňa je preto sčasti výrobcom a sčasti vývozcom zmesí bionafty. Okrem toho uviedla, že sa zúčastnila konaní vo veci obchádzania a že je výslovne sa uvedená aj v napadnutých nariadeniach. Žalobkyňa napokon uvádza, že Rada sponchybnila prípustnosť žaloby v konaní oneskorene.
- 69 Podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ „akákoľvek fyzická alebo právnická osoba môže za podmienok ustanovených v prvom a druhom odseku podať žalobu proti aktom, ktoré sú jej určené alebo ktoré sa jej priamo a osobne týkajú, ako aj voči regulačným aktom, ktoré sa jej priamo týkajú a nevyžadujú vykonávacie opatrenia“.
- 70 Treba pripomenúť, že kritérium, ktoré podmieňuje prípustnosť žaloby podanej fyzickou alebo právnickou osobou proti aktu, ktorý jej nie je určený tým, že je priamo a osobne dotknutá týmto aktom, stanovené v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ je prekážkou konania z dôvodu verejného záujmu, ktorú môžu súdne orgány Únie kedykoľvek preskúmať, dokonca aj *ex officio* (uznesenie Súdneho dvora z 5. júla 2001, Conseil national des professions de l'automobile a i./Komisia, C-341/00 P, Zb. s. I-5263, bod 32, a rozsudok Súdneho dvora z 29. novembra 2007, Stadtwerke Schwäbisch Hall a i./Komisia, C-176/06 P, neuvěřený v Zbierke, bod 18).
- 71 Z článku 13 ods. 1 prvého pododseku základného antidumpingového nariadenia a článku 23 ods. 1 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami vyplýva, že nariadenia o rozšírení ciel v prípade obchádzania nemajú za následok rozšírenie pôsobnosti predbežných nariadení. Nariadenie o rozšírení antidumpingových alebo vyrovnávacích ciel má preto rovnaké právne účinky, pokiaľ ide o podniky podliehajúce takto rozšírenému clu, ako nariadenie o konečnom cle, pokiaľ ide o podniky podliehajúce takému clu (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 26. septembra 2000, Büchel/Rada a Komisia, T-74/97 a T-75/97, Zb. s. II-3067, bod 52).
- 72 V prejednávanej veci Rada nespochybňuje, že žalobkyňa je priamo dotknutá napadnutými nariadeniami. Colné orgány členských štátov, s výnimkou určitej miery voľnej úvahy, sú totiž povinné vyberať clá rozšírené podľa napadnutých nariadení na dovoz zmesí ≤ B20 s pôvodom v Spojených štátoch (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 25. septembra 1997, Shanghai Bicycle/Rada, T-170/94, Zb. s. II-1383, bod 41).
- 73 Pokiaľ ide o podmienku byť priamo dotknutý, treba pripomenúť, že hoci je nepochybné, že z hľadiska článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ majú nariadenia o zavedení antidumpingových a vyrovnávacích ciel na základe svojej povahy a svojho rozsahu normatívny charakter v tom, že sa vzťahujú na väčšinu dotknutých hospodárskych subjektov, nie je však vylúčené, že niektoré ustanovenia týchto nariadení sa môžu týkať konkrétne niektorých hospodárskych subjektov (rozsudok Súdneho dvora z 21. februára 1984, Allied Corporation a i./Komisia, 239/82 a 275/82, Zb. s. 1005, bod 11; rozsudky Súdu prvého stupňa z 20. júna 2000, Euromin/Rada, T-597/97, Zb. s. II-2419, bod 43, a z 28. februára 2002, BSC Footwear Supplies a i./Rada, T-598/97, Zb. s. II-1155, bod 43).
- 74 Súd Únie zastával názor, že niektoré ustanovenia nariadení, ktorými sa zavádzajú antidumpingové a vyrovnávacie clá, sa mohli konkrétne týkať tých výrobcov a vývozcov príslušného výrobku, ktorým sa pripísalo dumpingové konanie na základe údajov týkajúcich sa ich obchodnej činnosti. To je vo

všeobecnosti prípad výrobných a vývozných spoločností, ktoré môžu preukázať, že boli uvedené v aktoch Komisie a Rady alebo sa ich týkali predbežné prešetrovania (pozri v tomto zmysle rozsudky Allied Corporation a i./Komisia, už citovaný v bode 73 vyššie, body 11 a 12; Všeobecného súdu Euromin/Rada, už citovaný v bode 73 vyššie, bod 45, a z 19. septembra 2001, Mukand a i./Rada, T-58/99, Zb. s. II-2521, bod 21).

- 75 V prejednávanej veci Rada v napadnutých nariadeniach konštatovala, že žalobkyňa je výrobcom. V odôvodneniach 52 a 54 napadnutého nariadenia o ochrane pred subvenciami a odôvodneniach 57 a 59 napadnutého antidumpingového nariadenia totiž uviedla, že žalobkyňa patrila do skupiny piatich „amerických výrobcov bionafty alebo zmesí bionafty“, ktorí spolupracovali v konaniach vo veci obchádzania. Ako vyplýva z bodu 46 repliky a spresnení, ktoré žalobkyňa uviedla na pojednávaní, ona samotná ani jej dcérske spoločnosti sa nezúčastňujú výroby čistej bionafty (B100) ani zmesí B99,9, ale nakupujú tieto výrobky od výrobcov a od tretích osôb a následne ich miešajú s minerálnou naftou na účely výroby menej koncentrovaných zmesí bionafty, ktoré vyvážajú. Žalobkyňa nakupuje zmesi bionafty aj od tretích osôb. Treba preto konštatovať, že žalobkyňa je sčasti výrobcom a sčasti vývozcom zmesí bionafty.
- 76 Treba tiež uviesť, že žalobkyňa zohrávala významnú úlohu v konaniach vo veci obchádzania. V odôvodnení 52 napadnutého nariadenia o ochrane pred subvenciami a odôvodnení 57 napadnutého antidumpingového nariadenia totiž Rada uviedla, že z piatich výrobcov bionafty so sídlom v Spojených štátoch, ktorí spolupracovali, len žalobkyňa vyvážala do Únie zmesi \leq B20 s pôvodom v Spojených štátoch počas obdobia prešetrovania obchádzania (pozri bod 35 vyššie). V odôvodnení 61 napadnutého nariadenia o ochrane pred subvenciami a odôvodnení 66 napadnutého antidumpingového nariadenia Rada konštatovala, že vývoz žalobkyne predstavoval „značnú časť“ celkového vývozu zmesí \leq B96,5 s pôvodom v Spojených štátoch zaznamenaného počas tohto obdobia. Rada nespochybňuje, že žalobkyňa v plnej miere spolupracovala s inštitúciami počas konaní vo veci obchádzania a poskytovala informácie týkajúce sa svojej obchodnej činnosti, pričom tieto údaje sa vzali do úvahy pri vymedzení rozsahu napadnutých nariadení. Treba napokon uviesť, že v odôvodnení 77 napadnutého nariadenia o ochrane pred subvenciami a odôvodnení 82 napadnutého antidumpingového nariadenia Rada výslovne zamietla žiadosti o oslobodenie, ktoré žalobkyňa predložila na základe článku 23 ods. 6 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami a článku 13 ods. 4 základného antidumpingového nariadenia.
- 77 Za týchto okolností vzhľadom na kritériá vyplývajúce z judikatúry, ktoré sú uvedené v bode 74 vyššie, nie sú pochybnosti o tom, že žalobkyňa je individuálne dotknutá napadnutými nariadeniami.
- 78 Treba preto zamietnuť výhrady Rady týkajúce sa aktívnej legitímácie žalobkyne, ktoré predložila na pojednávaní, a vyhlásiť žalobu za prípustnú.

2. O veci samej

- 79 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Rada porušila základné antidumpingové nariadenie a základné nariadenie o ochrane pred subvenciami, ako aj zásadu právnej istoty a zneužila svoju právomoc tým, že prostredníctvom konaní vo veci obchádzania rozšírila počiatočné clá. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na existencii zjavne nesprávneho posúdenia skutkového stavu týkajúceho sa žalobkyne. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na porušení povinnosti odôvodnenia. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na porušení zásad zákazu diskriminácie a riadnej správy vecí verejných.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení základného antidumpingového nariadenia a základného nariadenia o ochrane pred subvenciami, ako aj na porušení zásady právnej istoty a zneužití právomoci rozšírením predbežných cieľ prostredníctvom konaní vo veci obchádzania

- 80 V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa namieta, že zmesi \leq B20 a $>$ B20 nemožno považovať za „podobné výrobky, tiež mierne upravené“ v zmysle článku 13 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia a článku 23 ods. 1 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami, a tvrdí, že došlo k porušeniu týchto nariadení, porušeniu zásady právnej istoty a zneužitiu právomoci.
- 81 Tento žalobný dôvod sa v podstate delí na dve časti.
- 82 V rámci prvej časti žalobkyňa trvá na tom, že existujú rozdiely medzi zmesami $>$ B20 na jednej strane a zmesami \leq B20 na druhej strane, ako aj na výslovnom vylúčení zmesí \leq B20 z pôsobnosti predbežných nariadení.
- 83 V rámci druhej časti žalobkyňa spochybňuje existenciu zmeny príslušného výrobku v zmysle článku 13 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia, článku 23 ods. 1 a článku 23 ods. 3 písm. a) základného nariadenia o ochrane pred subvenciami vzhľadom na skutočnosť, že zmesi \leq B20 existovali vždy a neboli pripravené len s cieľom obísť clá.

O prvej časti prvého žalobného dôvodu založenej na rozdieloch medzi zmesami $>$ B20 a \leq B20 a výslovnom vylúčení zmesí \leq B20 z predbežných nariadení

- 84 V rámci prvej časti prvého žalobného dôvodu žalobkyňa uvádza v podstate štyri výhrady.
- 85 Po prvé žalobkyňa zastáva názor, že rozdiely medzi zmesami $>$ B20 a \leq B20 bránia tomu, aby sa zmesi \leq B20 mohli považovať za „podobné výrobky, tiež mierne upravené“ v zmysle článku 13 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia a článku 23 ods. 1 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami vo vzťahu k zmesiam $>$ B20.
- 86 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že právny rámec neumožňuje, aby inštitúcie Únie rozšírili definíciu výrobku dotknutého antidumpingovým alebo vyrovnávacím clom prostredníctvom konania vo veci obchádzania, a už vôbec nie, ak ide – ako v prejednávanej veci – o výrobky, ktoré boli výslovne vylúčené z počítačovej definície príslušného výrobku a podobného výrobku. Za týchto okolností rozšírenie predbežných cieľ na zmesi \leq B20, ktoré žalobkyňa dováža, porušuje základné antidumpingové nariadenie, základné nariadenie o ochrane pred subvenciami a zásadu právnej istoty.
- 87 Po tretie žalobkyňa tvrdí, že inštitúcie Únie zneužili svoju právomoc, keď rozšírili predbežné clá prostredníctvom konaní vo veci obchádzania namiesto toho, aby začali nové prešetrovanie týkajúce sa dovozu zmesí \leq B20. V replike dodáva, že Komisia mala začať aspoň s predbežným preskúmaním v zmysle článku 11 ods. 3 základného antidumpingového nariadenia a článku 19 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami.
- 88 Po štvrté žalobkyňa tvrdí, že kvôli rozšíreniu predbežných cieľ prostredníctvom konaní vo veci obchádzania prišla o procesné práva, ktoré jej vyplývajú zo základného antidumpingového nariadenia a základného nariadenia o ochrane pred subvenciami. V tejto súvislosti v replike uvádza, že prišla konkrétne o možnosť uloženia individuálnych sadzieb a že výpočet dumpingového rozpätia, ktorý v napadnutých nariadeniach urobila Komisia a schválila Rada, je príliš zjednodušujúci. Komisia podľa nej nemala k dispozícii dostatočné údaje týkajúce sa zmesí \leq B20, aby mohla správne posúdiť podmienky na trhu a dumpingové rozpätie. V odpovedi na vyjadrenie EBB k žalobe žalobkyňa po prvé tvrdí, že sa dumpingu nedopustila a že subvencie, ktoré dostávala, boli omnoho nižšie, ako uvádza EBB, a po druhé, že nebola preskúmaná ujma spôsobená výrobnému odvetviu Únie. Na pojednávaní žalobkyňa tiež uviedla, že dovoz nenarúšal nápravný účinok predbežných cieľ.

- 89 Rada podporovaná Komisiou a EBB namieta voči tvrdeniam žalobkyne.
- 90 Na úvod treba uviesť, že žalobkyňa nespochybňuje, že pokiaľ ide o ňu, Komisia a Rada dodržali procesné práva stanovené v rámci konaní vo veci obchádzania v článku 13 základného antidumpingového nariadenia a článku 23 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami. Pod porušením svojich procesných práv, ktoré žalobkyňa uvádza v rámci štvrtej výhrady, má v podstate na mysli to, že sa nezačali nové konania, prostredníctvom ktorých by mohla získať individuálne sadzby stanovené na základe presného výpočtu dumpingového rozpätia, subvenčného rozpätia a rozpätia ujmy, ktoré možno pripísať dotknutému dovozu. Štvrtá výhrada je tak len dôsledkom tretej výhrady, ktorá sa zakladá na zneužití právomoci.
- 91 Okrem toho treba konštatovať, že kritika, ktorú žalobkyňa uvádza v rámci svojej štvrtej výhrady, týkajúca sa spôsobu, akým Komisia vymedzila dumping, ujmu a narušenie nápravných účinkov predbežných cieľ, sa uviedla len v replike, v jej vyjadreniach k vyjadreniu EBB k žalobe a na pojednávaní. Ako to žalobkyňa pripustila na pojednávaní, svojou žalobou nespochybňuje posúdenie Rady v napadnutých nariadeniach, podľa ktorých dovoz zmesí \leq B20 bol predmetom dumpingu a narúšal nápravné účinky predbežných cieľ. Tieto tvrdenia žalobkyne preto treba považovať za nový žalobný dôvod, ktorý je neprípustný, pretože bol uvedený neskoro v súlade s článkom 48 ods. 2 rokovacieho poriadku.
- 92 Pokiaľ ide o analýzu ďalších troch výhrad, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry v oblasti opatrení na ochranu obchodu majú inštitúcie Únie širokú mieru voľnej úvahy z dôvodu komplikovanosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré majú preskúmať (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 28. októbra 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Rada, T-35/01, Zb. s. II-3663, bod 48 a tam citovanú judikatúru). Z uvedeného vyplýva, že preskúmanie posúdenia, ktoré vykonali inštitúcie, súdom Únie, sa musí obmedziť na overenie dodržania procesných pravidiel, presnosti zisteného skutkového stavu, na základe ktorého inštitúcie takto rozhodli, skutočnosti, že nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu tohto skutkového stavu ani k zneužitiu právomoci (pozri rozsudok Shanghai Teraoka Electronic/Rada, už citovaný, bod 49 a tam citovanú judikatúru).
- 93 V prvom rade bude treba preskúmať prvú výhradu žalobkyne. Za predpokladu, že Všeobecný súd na základe objektívnej analýzy základných vlastností dotknutých zmesí konštatuje, že inštitúcie Únie sa dopustili zjavne nesprávneho posúdenia, keď prijali záver, že zmesi \leq B20, ktoré žalobkyňa dováža, sú mierne odlišné od zmesí $>$ B20, by sa totiž žaloba musela prijať bez preskúmania ďalších výhrad a žalobných dôvodov. Naopak, za predpokladu, že by sa konštatovalo, že v súvislosti s napadnutými nariadeniami nedošlo k takému zjavne nesprávnemu posúdeniu, bolo by treba ešte preskúmať, či Komisia mohla bez toho, aby zneužila svoju právomoc a porušila základné antidumpingové nariadenie a základné nariadenie o ochrane pred subvenciami, ako aj zásadu právnej istoty, začať konania vo veci obchádzania v súvislosti s dovozom žalobkyne, aj keď boli zmesi \leq B20 výslovne vylúčené z rozsahu pôsobnosti predbežných nariadení.
- O základných vlastnostiach zmesí \leq B20 a $>$ B20
- 94 Žalobkyňa tvrdí, že menej koncentrované zmesi bionafty, najmä zmesi $<$ B15, ktoré vyváža do Únie, nepatria na ten istý trh ako zmesi s vyššou koncentráciou a majú aj odlišné vlastnosti. Na podporu tejto tézy uvádza tri série tvrdení. Prvá skupina tvrdení sa týka charakteristiky trhu s bionaftou v Spojených štátoch. Druhá séria tvrdení sa týka objektívnych rozdielov medzi zmesami v závislosti od ich hmotnosti v bionafte. Tretia séria tvrdení sa týka skutočnosti, že Komisia mala rozpoznať, že zmesi $>$ B20 a \leq B20 sú odlišné, keď odmietla žalobkyni uznať postavenie nového vývozcu v zmysle článku 11 ods. 4 základného antidumpingového nariadenia a článku 20 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami.
- 95 Rada podporovaná Komisiou a EBB spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

- 96 Vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorú majú inštitúcie Únie v oblasti opatrení na ochranu obchodu (pozri bod 92 vyššie), treba preskúmať, či sa Rada dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď prijala záver, že zmesi \leq B20, ktoré žalobkyňa dováža, sú mierne odlišné od príslušného výrobku, a že tieto zmesi sa preto mohli považovať za „podobné výrobky, tiež mierne upravené“ vo vzťahu k zmesiam $>$ B20, ktoré majú „rovnaké základné vlastnosti“ v zmysle článku 13 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia, článku 23 ods. 1 a článku 23 ods. 3 písm. a) základného nariadenia o ochrane pred subvenciami. S týmto cieľom Všeobecný súd preskúma tri série tvrdení žalobkyne, ale v inom poradí, ako boli predložené.
- 97 Pokiaľ ide po prvé o objektívne rozdiely medzi zmesami v závislosti od ich hmotnosti v bionafta, žalobkyňa na úvod tvrdí, že podľa odvetvia naftového priemyslu obsah bionafty určuje to, či sa zmesi bionafty majú klasifikovať ako minerálne alebo ropné produkty, alebo ako chemické produkty. Kombinovaná nomenklatúra rozlišuje aj v závislosti od zloženia zmesí a ich hmotnosti v bionafta. Kód KN 2710, ktorý sa nachádza v kombinovanej nomenklatúre v kapitole týkajúcej sa minerálnych olejov, sa napríklad netýka zmesí B30. Samotná žalobkyňa používa vo svojich zmluvách a faktúrach odlišné opisy podľa percenta bionafty.
- 98 Žalobkyňa ďalej uvádza, že z logistického hľadiska príloha II Medzinárodného dohovoru o zabránení znečisťovania lodí (Marpol) z 2. novembra 1973 klasifikuje zmesi, ktoré majú podiel bionafty 15 % alebo viac (ďalej len „zmesi \geq B15“) ako chemické produkty, ktoré sa musia prepravovať osobitnými plavidlami, na rozdiel od zmesí $<$ B15, ktoré sa považujú za minerálne alebo ropné produkty. Podľa žalobkyne preto aspoň časť zmesí \leq B20, konkrétne zmesi $<$ B15, ktoré vyváža, vykazuje rozdiely so zmesami $>$ B20. Ďalej uvádza, že čas skladovania je pri zmesiach s vyššou koncentráciou obmedzený a čistá bionafta alebo zmesi B99,9 sa preto musia uchovávať v nádržiach prispôbených pre „fatty acid methyl esters“ (metylester mastných kyselín, ďalej len „FAME“), ktoré sú menšie a drahšie ako nádrže používané na menej koncentrované zmesi. Žalobkyňa dodáva, že na to, aby sme dosiahli zmesi B7 a B5, by bolo ľahšie ďalej riediť zmes s nižšou koncentráciou na rozdiel od zmesí s vyššou koncentráciou.
- 99 Žalobkyňa ďalej v replike uvádza, že zmesi s vyššou koncentráciou bionafty nemajú ani rovnaké koncové použitie, ani rovnakú silu a ani rovnaký výkon ako zmesi bionafty s nižšou koncentráciou.
- 100 V tejto súvislosti treba po prvé uviesť, že skutočnosť, ako výrobné odvetvie a kombinovaná nomenklatúra komerčne klasifikujú príslušné výrobky, je formálna a nevyhnutne neznamená, že výrobky, ktoré podliehajú tejto klasifikácii, nemajú rovnaké základné vlastnosti v zmysle článku 13 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia a článku 23 ods. 3 písm. a) základného nariadenia o ochrane pred subvenciami (pozri bod 3 vyššie). Ako Rada správne uvádza, niektoré postupy obchádzania sa vyznačujú práve tým, že sa pri nich vyváža mierne zmenený výrobok, ktorý nepatrí pod konkrétny kód kombinovanej nomenklatúry, na ktorý sa vzťahujú predbežné clá.
- 101 Po druhé treba uviesť, že s výnimkou tvrdení založených na právnej úprave v oblasti morskej dopravy tvrdenia žalobkyne týkajúce sa rozdielov medzi zmesami z logistického hľadiska sa nevzťahujú na konkrétny percentuálny podiel bionafty, ktorý zmesi obsahujú. Tieto tvrdenia uvádzajú rozdiely medzi zmesami so slabšou alebo silnejšou koncentráciou, ale neriešia základnú otázku, a to či zmesi \leq B20 majú rovnaké základné vlastnosti ako zmesi $>$ B20 v zmysle dotknutej právnej úpravy antidumpingu a ochrany pred subvenciami.
- 102 Pokiaľ ide o tvrdenia založené na právnej úprave v oblasti morskej dopravy, treba uviesť, že jediný rozdiel v zaradení medzi zmesami \geq B15 a $<$ B15, ktorý sa uvádza v dohovore Marpol, sa netýka samotných základných fyzických, chemických ani technických vlastností, ani komerčného používania zmesí \leq B20. Okrem toho treba uviesť, že dotknutá morská právna úprava nerozlišuje v závislosti od percentuálneho podielu vo výške 20 %, ktorý je jadrom tohto sporu, ale v závislosti od percentuálneho podielu vo výške 15 %.

- 103 Po tretie žalobkyňa neuvádza nič na podporu tvrdenia uvedeného v replike, podľa ktorého zmesi s nižšou alebo vyššou koncentráciou nemajú ani rovnakú silu a ani rovnaký výkon. Pokiaľ ide o používanie zmesí v závislosti od ich koncentrácie, žalobkyňa nespochybňuje, že operácie spočívajúce v riedení bionafty v minerálnej naftě sú z technického hľadiska pomerne ľahko realizovateľné. Žalobkyňa nespochybňuje ani to, že zmesi < B15, ktoré vyvážala, ako aj všetky zmesi > B20, boli určené na ďalšie miešanie s minerálnou naftou s cieľom vyrobiť palivo v Únii. Pokiaľ ide o zmesi B99,9, ktoré boli najviac dotknuté predbežnými clami, alebo zmesi < B15, ktoré žalobkyňa vyváža, všetky tieto zmesi boli ešte určené na ďalšiu transformáciu s cieľom dosiahnuť pomery zmesí, ktorých predaj je povolený pre konečných spotrebiteľov v Únii, konkrétne zmesi B7 a B5 (pozri bod 36 vyššie). Z toho vyplýva, že všetok vývoz zmesí bionafty mal byť predmetom tých istých transformačných postupov a týkal sa tej istej konečnej žiadosti, a preto spôsobil ujmu tomu istému európskemu výrobnému odvetviu.
- 104 Pokiaľ ide po druhé o zvláštnosti trhu s bionaftou v Spojených štátoch, účastníci konania nespochybňujú, že všetky naftové motory môžu fungovať so zmesami \leq B20 a pritom si zachovávajú záruku od automobilových výrobcov, takže tieto zmesi sa priamo predávajú spotrebiteľom v Spojených štátoch (pozri bod 14 vyššie). Žalobkyňa však dostatočne nevysvetlila, prečo toto konštatovanie bránilo Rade a Komisii prijať záver, že zmesi \leq B20, ktoré vyvážala, sú „podobnými výrobkami, tiež mierne upravenými“ vo vzťahu k zmesiam > B20. V každom prípade táto zvláštnosť trhu v Spojených štátoch neovplyvňuje konštatovanie, ktoré Rada urobila v odôvodnení 65 napadnutého nariadenia o ochrane pred subvenciami a odôvodnení 70 napadnutého antidumpingového nariadenia, podľa ktorého základné fyzické, chemické a technické vlastnosti zmesí > B20 a \leq B20 sú dostatočne podobné, aby mohli byť predmetom tých istých operácií riedenia s cieľom pripraviť ich na konečnú spotrebu v Únii (pozri bod 37 vyššie).
- 105 Pokiaľ ide po tretie a po štvrté o skutočnosť, že Komisia odmietla žalobkyni priznať postavenie nového vývozcu v zmysle článku 11 ods. 4 základného antidumpingového nariadenia a článku 20 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami, ide o právne posúdenia, ktoré nemôžu ovplyvniť technické konštatovania uvedené v predchádzajúcom bode. Podľa týchto ustanovení je totiž preskúmanie z dôvodu nového výrobcu vyhradené len pre hospodárske subjekty, ktoré začali vyvážať príslušný výrobok podľa antidumpingového nariadenia alebo nariadenia o ochrane pred subvenciami až po prijatí týchto nariadení. V prejednávanej veci sa pritom predbežné nariadenia nevzťahujú na zmesi \leq B20. Táto skutočnosť však nijako neobjasňuje otázku, či tieto zmesi možno považovať za „podobné výrobky, tiež mierne upravené“ vo vzťahu k zmesiam > B20.
- 106 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala, že Rada sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď prijala záver, že zmesi \leq B20, ktoré žalobkyňa dováža, sú mierne odlišné od príslušného výrobku a že tieto zmesi sa preto mohli považovať za „podobné výrobky, tiež mierne upravené“ vo vzťahu k zmesiam > B20, ktoré majú „rovnaké základné vlastnosti“ v zmysle článku 13 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia, článku 23 ods. 1 a článku 23 ods. 3 písm. a) základného nariadenia o ochrane pred subvenciami.
- 107 Prvá výhrada žalobkyne sa teda musí zamietnuť.

– O výslovnom vylúčení zmesí \leq B20 z predbežných nariadení

- 108 Žalobkyňa uvádza, že počiatočné definície príslušného výrobku a podobného výrobku majú rozhodujúci význam, pokiaľ ide o to, či boli predbežné clá obídene, a musia byť koherentné. Konania vo veci obchádzania a zásada právnej istoty neumožňujú, aby inštitúcie Únie rozšírili počiatočnú definíciu príslušného výrobku, a už vôbec nie, ak ide o výrobky, ktoré boli výslovne vylúčené z počiatočnej definície príslušného výrobku a podobného výrobku. Rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. septembra 2008, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat/Rada (T-348/05, neuvverejnený v Zbierke), potvrdzuje tieto zásady.

- 109 Rada podporovaná Komisiou a EBB namietajú voči týmto tvrdeniam žalobkyne.
- 110 V tejto súvislosti treba po prvé uviesť, že konania vo veci obchádzania stanovené v článku 13 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia a článku 23 ods. 1 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami sa týkajú výslovne výrobkov, ktoré neboli formálne zahrnuté do počiatočnej definície príslušného výrobku a podobného výrobku, ktoré ale predstavujú „podobné výrobky, tiež mierne upravené“, v tom, že majú rovnaké „základné vlastnosti“ ako výrobky patriace pod počiatočnú definíciu. Rozšírením predbežných cieľ na zmesi \leq B20 tak Rada konala v súlade s cieľmi týchto ustanovení.
- 111 Pokiaľ ide o po druhé o rozsudok JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat/Rada, už citovaný v bode 108 vyššie, potvrdzuje tieto zásady na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa. Tento rozsudok sa totiž netýka konania vo veci obchádzania, ale čiastočného predbežného preskúmania v zmysle článku 11 ods. 3 základného antidumpingového nariadenia. V rámci tohto preskúmania Rada rozšírila počiatočnú definíciu príslušného výrobku, aby uložila clá na výrobky, ktoré zahŕňali ako zložku pôvodný príslušný výrobok. Súd prvého stupňa zastával názor, že Rada nemohla zmeniť počiatočnú definíciu príslušného výrobku v rámci predbežného preskúmania v zmysle článku 11 ods. 3 základného antidumpingového nariadenia, aby zahrnula nové výrobky, ktorých sa predbežné nariadenie netýkalo (rozsudok JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat/Rada, už citovaný v bode 108 vyššie, body 61 až 65). Súd prvého stupňa na druhej strane uviedol, že inštitúcie Únie mali preskúmať, či sa nové výrobky, ktoré zahŕňali príslušný výrobok ako zložku, mohli považovať za „podobné výrobky, tiež mierne upravené“ v zmysle článku 13 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia. Dospel k záveru, že Rada nemohla obísť požiadavku preskúmania na základe toho ustanovenia prostredníctvom zmeny definície príslušného výrobku na základe uplatnenia článku 11 ods. 3 základného antidumpingového nariadenia (rozsudok JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat/Rada, už citovaný v bode 108 vyššie, body 66 až 70).
- 112 Pokiaľ ide po tretie o výslovné vylúčenie zmesí \leq B20 z predbežných nariadení, treba uviesť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa v replike a odpovedi na vyjadrenie Komisie k žalobe, tento záver nevychádzal z relatívnych rozdielov medzi základnými fyzickými, chemickými a technickými vlastnosťami dotknutých zmesí ani zo situácie v Únii.
- 113 Ako sa uvádza v bodoch 13 až 15 a 25 vyššie, vylúčenie zmesí \leq B20 z pôsobnosti predbežných nariadení bolo odôvodnené len zvláštnosťami trhu v Spojených štátoch, kde boli zmesi \leq B20 na rozdiel od zmesí $>$ B20 určené na priamy predaj spotrebiteľom, a teda sa nevyvážali. Toto konštatovanie viedlo Radu k tomu, že stanovila prah na úrovni zmesí $>$ B20, aby „umožnila určiť jasnú deliacu čiaru a vyhnúť sa zmätku, pokiaľ ide o výrobky, trhy a rôzne strany v [Spojených štátoch]“ (odôvodnenie 33 predbežného antidumpingového nariadenia a odôvodnenie 34 predbežného antisubvenčného nariadenia).
- 114 Po prvé z toho vyplýva, že pokiaľ ide o základné vlastnosti zmesí \leq B20 a $>$ B20, inštitúcie Únie nekonali v rozpore, a žalobkyňa sa preto v prejednávanej veci nemôže odvolávať na porušenie zásady právnej istoty.
- 115 Po druhé treba pripomenúť, že z dôvodov uvedených v bode 104 vyššie osobitné podmienky trhu v Spojených štátoch nebránili Komisii a Rade, aby prijali záver, že zmesi \leq B20, ktoré žalobkyňa vyvážala, boli „podobnými výrobkami, tiež mierne upravenými“ vo vzťahu k zmesiam $>$ B20 v zmysle článku 13 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia, článku 23 ods. 1 a článku 23 ods. 3 písm. a) základného nariadenia o ochrane pred subvenciami.
- 116 Za týchto okolností vylúčenie zmesí \leq B20 z predbežných nariadení z dôvodov zvláštností trhu v Spojených štátoch nebránilo tomu, aby Rada a Komisia v súvislosti s týmito zmesami začali konania vo veci obchádzania.

117 Druhá výhrada žalobkyne sa teda musí zamietnuť.

– O zneužití právomoci

118 Vo svojej tretej výhrade žalobkyňa tvrdí, že Komisia a Rada zneužili právomoc tým, že rozšírili predbežné clá na dovoz zmesí \leq B20 prostredníctvom konaní vo veci obchádzania, pričom ale mali začať nové prešetrovanie týkajúce sa tohto dovozu na základe článku 5 základného antidumpingového nariadenia a článku 10 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami. V replike žalobkyňa dodáva, že Komisia mala prinajmenšom vykonať prešetrovanie z vlastného podnetu na základe článku 11 ods. 3 základného antidumpingového nariadenia a článku 19 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami.

119 Rada podporovaná Komisiou a EBB zastáva názor, že tvrdenia žalobkyne sú nedôvodné. Okrem toho tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého Komisia bola povinná vykonať aspoň predbežné preskúmanie, nebolo predložené ani počas konaní vo veci obchádzania, ani v žalobe. Toto tvrdenie je preto neprípustné. Všeobecný súd vyzval žalobkyňu, aby sa k tejto otázke vyjadrila na pojednávaní.

120 Treba pripomenúť, že akt obsahuje vady vyplývajúce zo zneužitia právomoci iba v prípade, ak sa na základe objektívnych, relevantných a zhodujúcich sa dôkazov ukazuje, že bol prijatý výlučne, alebo prinajmenšom v rozhodujúcej miere s úmyslom dosiahnuť iné ako uvádzané ciele alebo vyhnúť sa postupu osobitne predvídanému Zmluvou na riešenie okolností daného prípadu (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 1999, Vlaamse Televisie Maatschappij/Komisia, T-266/97, Zb. s. II-2329, bod 131 a tam citovanú judikatúru).

121 Ako vyplýva z bodu 106 vyššie, v prejednávanej veci žalobkyňa nepreukázala, že Rada sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď prijala záver, že zmesi \leq B20, ktoré žalobkyňa dováža, sú mierne odlišné od príslušného výrobku v zmysle článku 13 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia, článku 23 ods. 1 a článku 23 ods. 3 písm. a) základného nariadenia o ochrane pred subvenciami. Vylúčenie zmesí \leq B20 z pôsobnosti predbežných nariadení nebránilo Komisii a Rade začať konania vo veci obchádzania v súvislosti s dovozom žalobkyne (pozri bod 116 vyššie).

122 Z toho vyplýva, že Komisia a Rada sa nevyhli konaniu, ktoré výslovne upravuje základné antidumpingové nariadenie a základné nariadenie o ochrane pred subvenciami, aby sa mohli zaoberať okolnosťami prejednávanej veci.

123 Tretiu výhradu preto treba zamietnuť bez toho, aby bolo treba preskúmať prípustnosť tvrdenia žalobkyne týkajúceho sa povinnosti Komisie začať aspoň predbežné preskúmanie namiesto konania vo veci obchádzania.

124 Vzhľadom na uvedené treba zamietnuť prvú časť prvého žalobného dôvodu žalobkyne týkajúcu sa rozdielov medzi zmesami $>$ B20 a \leq B20 a ich výslovnom vylúčení z predbežných nariadení.

O druhej časti prvého žalobného dôvodu založenej na neexistencii zmeny príslušného výrobku

125 Žalobkyňa tvrdí, že zmesi \leq B20 neboli „mierne upravené“ v zmysle článku 13 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia, článku 23 ods. 1 a článku 23 ods. 3 písm. a) základného nariadenia o ochrane pred subvenciami, pretože tieto zmesi existovali vždy a neboli pripravené len s cieľom obísť predbežné clá.

126 V tejto súvislosti treba podobne ako Rada konštatovať, že ustanovenia základného antidumpingového nariadenia a základného nariadenia o ochrane pred subvenciami týkajúce sa konaní vo veci obchádzania nestanovujú povinnosť preukázať, že „podobné výrobky, tiež mierne upravené“ v zmysle týchto ustanovení boli špecificky pripravené s cieľom vyhnúť sa plateniu cla.

127 Ako vyplýva z bodov 13 až 15, 25 a 39 vyššie, v prejednávanej veci zmesi \leq B20 existovali v Spojených štátoch, ale nevyvážali sa do Únie. Zmesi \leq B20 sa do Únie začali vyvážať až po zavedení predbežných cieľ. Vzhľadom na to, že tieto zmesi a zmesi $>$ B20 mali veľmi podobné základné fyzické, chemické a technické vlastnosti a aj rovnaké používanie v Únii (pozri bod 104 vyššie), Rada v odôvodnení 65 napadnutého nariadenia o ochrane pred subvenciami a odôvodnení 70 napadnutého antidumpingového nariadenia oprávnenne rozhodla, že zmesi \leq B20, ktoré žalobkyňa dovážala, boli mierne odlišné od príslušného výrobku.

128 Druhá časť prvého žalobného dôvodu, a teda aj celý prvý žalobný dôvod, sa preto musia zamietnuť.

O druhom žalobnom dôvode založenom na existencii zjavne nesprávneho posúdenia skutkového stavu týkajúceho sa žalobkyne

129 Druhý žalobný dôvod, ktorý sa zakladá na viacerých údajne zjavne nesprávnych posúdeniach Rady, obsahuje tri časti.

130 Prvá časť sa týka spätnej transformácie príslušného výrobku a vychádza z konštatovania, že zmesi \leq B20 nemožno po ich dovoze už viac transformovať s cieľom vyrobiť z nich zmesi $>$ B20.

131 V rámci druhej časti žalobkyňa spochybňuje existenciu zmeny zloženia vzájomného obchodu, pokiaľ ide o ňu samu, v zmysle článku 13 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia a článku 23 ods. 3 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami.

132 V rámci tretej časti žalobkyňa tvrdí, že Rada nesprávne posúdila ekonomické dôvody, ktoré boli predložené v súvislosti s jej dovozom zmesí $<$ B15.

O prvej časti druhého žalobného dôvodu týkajúcej sa nemožnosti transformovať zmesi \leq B20 na zmesi $>$ B20

133 Žalobkyňa tvrdí, že zmesi \leq B20 nemožno transformovať na zmesi $>$ B20, takže obchádzanie predbežných cieľ je v skutočnosti nemožné. Vzhľadom na to, že v napadnutých nariadeniach sa tvrdí opak, obsahujú zjavne nesprávne posúdenie.

134 Rada podporovaná Komisiou spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

135 Na úvod treba uviesť, že Rada v napadnutých nariadeniach nikdy neuviedla, že zmesi \leq B20 možno transformovať na zmesi $>$ B20, na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa.

136 Následne treba uviesť podobne ako Rada, že svojou požiadavkou, aby sa zmenený výrobok po svojom vývoze stal príslušným výrobkom, žalobkyňa uvádza nové kritérium na určenie existencie obchádzania, ktoré nebolo stanovené v základnom antidumpingovom nariadení ani v základnom nariadení o ochrane pred subvenciami. Zdá sa, že žalobkyňa si pletie dva druhy obchádzania, ktoré tieto nariadenia stanovujú. V prejednávanej veci sa prešetrovanie týka okrem iného aj dovozu „podobných výrobkov, tiež mierne upravených“ v zmysle článku 13 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia, článku 23 ods. 1 a článku 23 ods. 3 písm. a) základného nariadenia o ochrane pred subvenciami. Tento postup obchádzania sa líši od postupu upraveného v článku 13 ods. 2 základného antidumpingového nariadenia, ktorý spočíva v dovoze jednotlivých častí príslušného výrobku, ktoré sa následne v Únii skladajú, a tým sa obchádza platenie cla, ktoré je uložené na výrobok ako celok.

137 Ako sa už napokon uvádza v bode 104 vyššie, zmesi \leq B20, ktoré žalobkyňa dováža, majú veľmi podobné základné fyzické, chemické a technické vlastnosti a aj použitie v Únii ako zmesi $>$ B20. Toto konštatovanie stačí na prijatie záveru, že tieto zmesi sú „podobnými výrobkami, tiež mierne upravenými“ v zmysle článku 13 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia a článku 23 ods. 1 a ods. 3 písm. a) základného nariadenia o ochrane pred subvenciami.

138 Prvú časť druhého žalobného dôvodu preto treba zamietnuť.

O druhej časti druhého žalobného dôvodu založenej na neexistencii zmeny zloženia vzájomného obchodu

139 Žalobkyňa tvrdí, že pokiaľ ide o ňu, nedošlo k zmene zloženia vzájomného obchodu. Nezmenila totiž ani svoje správanie, ani neprestala dovážať výrobky, na ktoré sa vzťahujú predbežné clá, a to vzhľadom na to, že pred prijatím predbežných nariadení tieto výrobky nikdy nedovážala. Nemalo by sa jej preto vytýkať obchádzanie pravidla, ktoré sa jej netýka.

140 Rada namieta voči tvrdeniam žalobkyne.

141 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, treba uviesť, že na konštatovanie existencie zmeny zloženia vzájomného obchodu článok 13 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia a článok 23 ods. 3 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami nevyžadujú, aby podniky, ktorých sa týka konanie vo veci obchádzania, už predtým dovážali výrobky, na ktoré bolo uložené predbežné clo. Taká požiadavka by značne a neoprávnene obmedzovala pôsobnosť konaní vo veci obchádzania.

142 Účelom týchto konaní je totiž chrániť výrobné odvetvie Únie pred určitým druhom dovozu bez ohľadu na totožnosť podnikov zapojených do tohto dovozu. Prejednávaný prípad sa týka dovozu „podobných výrobkov, tiež mierne upravených“. Ide tak o dovoz náhradných výrobkov s cieľom vyhnúť sa uloženiu predbežných ciel, zatiaľ čo tieto výrobky sú aj naďalej predmetom dumpingu alebo subvencie, spôsobujú ujmu výrobnému odvetviu Únie alebo narúšajú nápravný účinok predbežných ciel. S cieľom konštatovať existenciu zmeny zloženia vzájomného obchodu sa preto inštitúcie Únie môžu obmedziť na konštatovanie vzniku dovozu náhradných výrobkov, ktorý spôsobuje ujmu dovozu výrobkov, na ktoré sa vzťahujú predbežné clá, bez ohľadu na otázku, či tento nový dovoz uskutočňujú podniky, ktorým už bolo predbežné clo uložené.

143 V prejednáwanej veci je nesporné, že po uložení predbežných ciel v podstate skončil pôvodný dovoz príslušného výrobku a súčasne začal vývoz zmesí \leq B20 s pôvodom v Spojených štátoch do Únie.

144 Za týchto okolností Komisia a Rada oprávnene konštatovali existenciu zmeny zloženia vzájomného obchodu medzi Spojenými štátmi a Úniou v súlade s článkom 13 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia a článkom 23 ods. 3 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami.

145 Druhá časť druhého žalobného dôvodu sa preto musí zamietnuť.

O tretej časti druhého žalobného dôvodu týkajúcej sa posúdenia hospodárskych dôvodov, ktoré žalobkyňa uvádza

146 Žalobkyňa tvrdí, že Rada sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď prijala záver, že pokiaľ ide o ňu, pre začiatok vývozu zmesí $<$ B15 neexistovalo iné dostatočné odôvodnenie alebo hospodárske dôvody ako obchádzanie predbežných ciel.

147 V tejto súvislosti žalobkyňa pripomína, že svoju činnosť v odvetví bionafty začala vykonávať začiatkom roka 2009 s cieľom podporovať činnosť BP, a uvádza, že sa rozhodla pre dovoz zmesí < B15 do Únie čisto z ekonomických dôvodov. Tento typ zmesí jej vraj umožnil po prvé vyhnúť sa používaniu špeciálnych plavidiel, menších a drahších, ktoré je nevyhnutné používať pri morskej preprave zmesí \geq B15 na základe dohovoru Marpol (pozri bod 98 vyššie), a prepravovať zmesi v bežných plavidlách jej vlastnej flotily alebo využívať dlhodobý prenájom. Po druhé sa tieto zmesi mohli jednoduchšie uskladniť v bežných nádržiach pre FAME v zóne Amsterdam – Rotterdam – Anvers (ďalej len „zóna ARA“), kde mala zvyšok výroby nafty, ktorú chcela používať na výrobu zmesí B7 a B5. Po tretie žalobkyňa spresňuje, že terminál BP vo Frontignan na juhu Francúzska, kde vyvážala „značné množstvo“ bionafty, nemohol prijímať špeciálne plavidlá, v ktorých sa musia prepravovať zmesi \geq B15. Na pojednávaní trvala na tomto poslednom uvedenom tvrdení a vysvetlila, že existoval značný dopyt po zmesiach B7 a B5 na juhu Francúzska a na termináli Frontignan riedila zmesi < B15 s pôvodom v Spojených štátoch so zvyšnou naftou pochádzajúcou zo zóny ARA.

148 Rada podporovaná Komisiou a EBB namieta voči tvrdeniam žalobkyne.

149 V prvom rade treba uviesť, že na odôvodnenie dovozu zmesí < B15 do Únie žalobkyňa uvádza v podstate logistické dôvody. Aj keby však logistické dôvody mohli hrať úlohu pri rozhodovaní sa o podnikateľskej činnosti, samotné by nemohli odôvodniť také rozhodnutie. Ekonomická činnosť sa totiž vo všeobecnosti začne až na základe analýzy rentability. V rámci tejto analýzy rentability obchádzanie počiatočných cieľ, ktorých výška sa nespochybňuje, môže byť významnejším ekonomickým faktorom ako logistické dôvody.

150 V tejto súvislosti treba po prvé konštatovať, že žalobkyňa nespochybnila konštatovanie Rady, že zisk spojený s nepoužívaním špecializovaných plavidiel pre prepravu zmesí \geq B15, o ktorom hovorila žalobkyňa, predstavoval len 2,3 % výšky predbežných cieľ, ktorým sa vyhla počas obdobia prešetrovania obchádzania. Za týchto okolností Rada oprávnene neprijala ekonomické dôvody, ktoré žalobkyňa uviedla ako dôvod svojho rozhodnutia používať bežné plavidlá pre morskú prepravu zmesí bionafty.

151 Po druhé, pokiaľ ide o ťažkosti so skladovaním zmesí B100 a B99,9 v nádržiach v zóne ARA, existenciu zvyšnej minerálnej nafty v tejto zóne a technické obmedzenia terminálu Frontignan, treba konštatovať, že vysvetlenia žalobkyne nie sú veľmi presvedčivé. V každom prípade žalobkyňa nepredložila žiadny konkrétny dôkaz o rentabilite týchto operácií. Nepredložila nijaký číselný, kvantifikovaný alebo písomný dôkaz o existencii dopytu po tomto druhu zmesí na juhu Francúzska. Treba tiež uviesť, že toto tvrdenie bolo predložené až na pojednávaní. Okrem toho zložitý a nepodložený predpoklad žalobkyne o dopyte po bionafte na juhu Francúzska je v rozpore s konkrétnymi číselnými údajmi, ktoré predložila Komisia a Rada. Podľa týchto číselných údajov sa dovoz zmesí > B20 v podstate skončil po zavedení predbežných cieľ, zatiaľ čo dovoz zmesí \leq B20 sa začal až po tomto dátume (pozri bod 39 vyššie). Je takisto nesporné, že vzhľadom na to, že úroveň predbežných cieľ sa považovala za relatívne vysokú, dovoz náhradných výrobkov, akými sú zmesi \leq B20, bol ekonomicky zaujímavý.

152 Na základe týchto úvah treba prijať záver, že Rada oprávnene konštatovala, že pre dovoz zmesí < B15 žalobkyne neexistovalo iné dostatočné odôvodnenie alebo iné hospodárske dôvody ako uloženie predbežných cieľ.

153 Tretiu časť druhého žalobného dôvodu, a teda aj celý druhý žalobný dôvod, preto treba zamietnuť.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

154 Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté nariadenia nie sú dostatočne odôvodnené na rozšírenie predbežných cieľ. Rada podľa nej mala poskytnúť odôvodnenie, v ktorom mala uviesť významné dôsledky, ktoré toto rozšírenie malo pre žalobkyňu.

- 155 Žalobkyňa v tejto súvislosti po prvé tvrdí, že Rada neodpovedala na tvrdenia, ktoré predložila, podľa ktorých zmesi \leq B20 už po svojom dovoze nemohli byť opätovne transformované na zmesi s vyššou koncentráciou, ani na tvrdenia, podľa ktorých nemohla obísť opatrenie, ktoré sa jej pôvodne netýkalo. Po druhé žalobkyňa uvádza, že Rada bez ďalšieho prijala záver, že jediným hospodárskym dôvodom na vývoz zmesi \leq B20 bolo poskytnutie subvencie v Spojených štátoch a snaha vyhnúť sa plateniu predbežných ciel. Po tretie žalobkyňa tvrdí, že Rada nevysvetlila, ako mohla rozšíriť dotknuté opatrenia na zmesi \leq B20, keď tieto zmesi výslovne vylúčila z definície príslušného výrobku a podobného výrobku počas predbežného preskúmania. Po štvrté žalobkyňa na pojednávaní dodala, že v odôvodnení 79 napadnutého antidumpingového nariadenia sa presne neuvádzalo ako sa určila existencia dumpingu v rámci konania vo veci obchádzania. Podľa žalobkyne z vysvetlení Rady a Komisie predložených Všeobecnému súdu vyplynulo, že existencia dumpingu sa zakladala na jednej strane na údajoch týkajúcich sa zmesi \leq B20, ktoré poskytol hospodársky subjekt počas predbežného preskúmania, a na druhej strane na počiatočnej normálnej hodnote stanovenej pre zmesi $>$ B20 upravenej pre zmesi \leq B20.
- 156 Rada nesúhlasí s tvrdeniami žalobkyne.
- 157 Treba pripomenúť, že odôvodnenie aktu inštitúcií Únie musí jasne a jednoznačne vyjadrovať úvahy inštitúcie, ktorá tento akt vydala, aby mohli dotknuté osoby porozumieť dôvodom prijatého opatrenia a brániť svoje práva a aby mohol Všeobecný súd vykonať svoje preskúmanie (rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. septembra 2005, Common Market Fertilizers/Komisia, T-134/03 a T-135/03, Zb. s. II-3923, bod 156). Okrem toho otázku, či odôvodnenie právneho aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, treba posúdiť nielen s ohľadom na jeho znenie, ale aj na súvislosti a na všetky právne predpisy upravujúce predmetnú oblasť (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 29. februára 1996, Belgicko/Komisia, C-56/93, Zb. s. I-723, bod 86, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. novembra 1997, Kaysersberg/Komisia, T-290/94, Zb. s. II-2137, bod 150).
- 158 V prejednávanej veci Rada dodržala tieto zásady z nasledujúcich dôvodov.
- 159 Pokiaľ ide po prvé o neexistenciu výslovnej odpovede v napadnutých nariadeniach na niektoré tvrdenia žalobkyne, treba pripomenúť, že nariadenie, ktorým sa ukladajú antidumpingové alebo vyrovnávacie clá, musí byť odôvodnené len vo vzťahu k súhrnu skutkových a právnych okolností relevantných na účely konštatovaní, ktoré sú v ňom uvedené (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 13. septembra 2010, Whirlpool Europe/Rada, T-314/06, Zb. s. II-5005, bod 116).
- 160 Ako sa pritom uvádza v bodoch 136 a 141 vyššie, článok 13 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia a článok 23 ods. 1 a 3 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami nevyžadujú, aby sa zmenený výrobok po svojom dovoze transformoval na príslušný výrobok ani aby podniky dotknuté konaním vo veci obchádzania vopred doviezli výrobky, na ktoré sa vzťahujú predbežné clá. Rada preto nebola povinná vyjadriť sa k tvrdeniam žalobkyne v tejto súvislosti.
- 161 Po druhé, pokiaľ ide o hospodárske dôvody dovozu zmesi \leq B20, treba uviesť, že kritika napadnutých nariadení, ktorú predložila žalobkyňa, sa týka odôvodnenia záveru Rady o tejto otázke, ako sa uvádza v odôvodneniach 70, 71 a 76 napadnutého nariadenia o ochrane pred subvenciami a odôvodneniach 75, 76 a 81 napadnutého antidumpingového nariadenia, nie nedostatočného odôvodnenia uvedených dôvodov. Tvrdenie žalobkyne preto treba zamietnuť.
- 162 Po tretie, pokiaľ ide o odôvodnenie rozšírenia predbežných ciel na zmesi \leq B20, ktoré boli predtým vylúčené z pôsobnosti predbežných nariadení, Rada v odôvodneniach 55 a 56 napadnutého nariadenia o ochrane pred subvenciami a odôvodneniach 60 a 61 napadnutého antidumpingového nariadenia pripomenula tvrdenia National Biodiesel Board (NBB), ktorá zastupuje americké bionaftové odvetvie, a ďalších zúčastnených strán, ktoré tieto strany uviedli v súvislosti s uvedeným vylúčením. V odpovedi na tieto tvrdenia Rada uviedla v odôvodneniach 57 až 59 napadnutého nariadenia o ochrane pred subvenciami a odôvodneniach 62 až 64 napadnutého antidumpingového nariadenia, že

v prejednávanej veci existoval dostatok dôkazov, ktoré dostatočne preukázali „*prima facie...*, že dochádza k obchádzaniu“ v zmysle článku 13 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia a článku 23 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami. Rada takisto uviedla, že postup stanovený v týchto ustanoveniach nezmenil definíciu príslušného výrobku alebo podobného výrobku. V odôvodnení 65 napadnutého nariadenia o ochrane pred subvenciami a odôvodnení 70 napadnutého antidumpingového nariadenia Rada vysvetlila, prečo zastávala názor, že zmesi \leq B20 bolo možné považovať za „mierne upravenie príslušného výrobku“, a preto mohli byť predmetom konania vo veci obchádzania.

- 163 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, toto odôvodnenie nemá nijaké vady.
- 164 Po štvrté, pokiaľ ide o odôvodnenie spôsobu, akým sa určil dumping, na ktoré žalobkyňa poukázala počas pojednávania, treba v prvom rade pripomenúť, že neexistencia alebo nedostatok odôvodnenia patria medzi dôvody vo verejnom záujme, ktoré súd Únie môže alebo dokonca musí preskúmať z vlastného podnetu (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora z 20. februára 1997, Komisia/Daffix, C-166/95 P, Zb. s. I-983, bod 24). Z toho vyplýva, že tvrdenie žalobkyne nemožno zamietnuť z dôvodu jeho oneskoreného predloženia.
- 165 Treba uviesť, že Rada v odôvodnení 79 napadnutého antidumpingového nariadenia uviedla, že „v súlade s článkom 13 ods. 1 a 2 základného nariadenia sa skúmalo, či existujú dôkazy o dumpingu vo vzťahu k normálnej hodnote stanovenej pri pôvodnom prešetrovaní“ a „porovnanie váženého priemeru normálnej hodnoty a váženého priemeru vývozných cien preukázalo existenciu dumpingu“.
- 166 Z tohto odôvodnenia právne dostatočným spôsobom vyplývajú dôkazy, na základe ktorých sa konštatovala existencia dumpingu.
- 167 Z toho vyplýva, že tretí žalobný dôvod žalobkyne treba zamietnuť.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení zásad zákazu diskriminácie a riadnej správy vecí verejných

- 168 V rámci svojho štvrtého žalobného dôvodu žalobkyňa uvádza, že hoci na konaní vo veci obchádzania v plnom rozsahu spolupracovala, napriek tomu jej boli uložené rovnaké sadzby ako ostatným podnikom, ktoré nespupracovali alebo nezverejnili svoju totožnosť počas predbežného preskúmania, čo v prejednávanej veci bola tretia kategória podnikov uvedená v bode 21 vyššie. Počas predbežného preskúmania žalobkyňa nespupracovala, pretože v tom čase bionaftu nevyvážala.
- 169 Vzhľadom na svoju špecifickú situáciu sa žalobkyňa po prvé domnieva, že na základe zásady zákazu diskriminácie jej Rada mala uložiť sadzby, ktoré platia pre spoločnosti, ktoré počas predbežného preskúmania spolupracovali a neboli zaradené do vzorky podľa zoznamu pripojeného k predbežným nariadeniam, v prejednávanej veci pre druhú kategóriu podnikov uvedenú v bode 20 vyššie. Žalobkyňa zastáva názor, že sa nachádza v rovnakej situácii ako tieto podniky.
- 170 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že informácie, ktoré poskytla v konaní vo veci obchádzania, mali stačiť na to, aby sa jej poskytlo individuálne zaobchádzanie. Skôr, než Rada svojvoľne uplatnila opatrenia bez toho, aby preskúmala, či sa tieto spoločnosti dopúšťali dumpingu, alebo nie, na základe zásady riadnej správy vecí verejných mala zaobchádzať individuálne so spoločnosťami, ktorých sa predbežné preskúmanie netýkalo. V odpovedi na vyjadrenie EBB žalobkyňa uvádza, že Komisia predstierala, že zastáva názor, že vývoz žalobkyne nepredstavuje obchádzanie. Neuvádza však výslovne porušenie zásady riadnej správy vecí verejných a z tohto posledného tvrdenia ani nevyvodzuje nijaké dôsledky.
- 171 Rada podporovaná Komisiou zastáva názor, že tvrdenia žalobkyne sú irelevantné.

- 172 Po prvé, pokiaľ ide o výhradu založenú na zásade zákazu diskriminácie, treba konštatovať podobne ako Rada, že žalobkyňa nie je v rovnakej situácii ako spoločnosti, ktoré počas predbežného preskúmania spolupracovali a neboli zaradené do vzorky. Žalobkyňa totiž síce spolupracovala s inštitúciami Únie v rámci konaní vo veci obchádzania, ale svojím dovozom aj tak obchádzala predbežné clá. Na rozdiel od klasických antidumpingových alebo antisubvenčných konaní, ktoré sa môžu skončiť uložením nižších ciel pre podniky, ktoré spolupracovali, konania vo veci obchádzania nevedú k uloženiu nijakého cla, ale obmedzujú sa len na rozšírenie predbežného cla, ktoré sa obchádzalo.
- 173 V prejednávanej veci clá, ktoré sa mali uplatňovať na žalobkyňu, keby nebola obchádzala dotknuté opatrenia, boli v zásade clá, ktoré sa uplatňovali na všetky ostatné podniky, s výnimkou situácie, že by požiadala o individuálne zaobchádzanie ako nový vývozca a toto postavenie by sa jej priznalo pred uskutočnením dovozu zmesi > B20 na základe článku 11 ods. 4 základného antidumpingového nariadenia a článku 20 základného nariadenia o ochrane pred subvenciami.
- 174 Za týchto okolností Rada neporušila zásadu zákazu diskriminácie, keď žalobkyni uložila zvyškové sadzby, ktoré sa vzťahovali na všetky ostatné podniky, ktoré nespupracovali alebo nezverejnili svoju totožnosť v rámci predbežného preskúmania.
- 175 Okrem toho treba uviesť, že zvyškové sadzby, ktoré sa uplatňujú na žalobkyňu, sú síce vysoké, ale je v nich zohľadnená vysoká úroveň spolupráce (81 %) podnikov počas predbežného preskúmania (pozri bod 21 vyššie).
- 176 Po druhé, pokiaľ ide o porušenie zásady riadnej správy vecí verejných v súvislosti s neexistenciou individuálneho zaobchádzania so žalobkyňou, treba uviesť, že také zaobchádzanie nebolo možné v rámci konaní vo veci obchádzania. Ako sa totiž uvádza v bode 172 vyššie, tieto konania sa týkajú rozšírenia – na dotknutý dovoz – ciel, ktoré Rada pôvodne uložila v nariadení o obchádzaní, ale nevedli k uloženiu nových ciel vypočítaných na základe dumpingového alebo subvenčného rozpätia alebo rozpätia ujmy, ktoré možno pripísať dovozom hospodárskych subjektov, ktoré opatrenia obchádzali. Okrem toho možnosť poskytnúť žalobkyni individuálne zaobchádzanie ako novému vývozcovi sa vylúčila z dôvodov uvedených v bode 105 vyššie.
- 177 Treba dodať, že skutočnosť, že žalobkyňa sa nezúčastnila predbežného preskúmania, pretože v tom čase nedovážala bionaftu do Únie, nie je dôvodom na poskytnutie individuálneho zaobchádzania na základe zásady riadnej správy vecí verejných. Ako sa totiž uvádza v bode 141 vyššie, základné antidumpingové nariadenie a základné nariadenie o ochrane pred subvenciami nevyžadujú, aby podniky, ktorých sa týka konanie vo veci obchádzania, predtým dovážali výrobky, na ktoré sa vzťahujú predbežné clá. Za týchto okolností, ako to uvádza aj Komisia, nie je výnimočné, že výrobcom alebo vývozcom, na ktorých sa predbežné nariadenia nevzťahujú, sa v dôsledku konania vo veci obchádzania uložia rozšírené clá. V takom prípade uložené rozšírené clá zodpovedajú zvyškovým clám stanoveným v predbežných nariadeniach.
- 178 Výhrada žalobkyne založená na porušení zásady riadnej správy vecí verejných v prípade neexistencie individuálneho zaobchádzania s ňou je preto nedôvodná.
- 179 Z predchádzajúceho vyplýva, že štvrtý žalobný dôvod žalobkyne, a teda aj žaloba ako celok, sa musia zamietnuť.

O trovách

- 180 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

- 181 Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené ju okrem jej vlastných trov konania zaviazat' na náhradu trov konania Rady a EBB v súlade s ich návrhmi.
- 182 Podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku rokovacieho poriadku Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**
2. **BP Products North America Inc. znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Rady Európskej únie a European Biodiesel Board (EBB).**
3. **Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.**

Martins Ribeiro

Dehousse

van der Woude

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 16. januára 2014.

Podpisy

Obsah

Právny rámec	2
Okolnosti predchádzajúce sporu	3
Predbežné konania	3
Konania vo veci obchádzania	6
Konanie a návrhy účastníkov konania	9
Právny stav	10
1. O prípustnosti	10
2. O veci samej	12
O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení základného antidumpingového nariadenia a základného nariadenia o ochrane pred subvenciami, ako aj na porušení zásady právnej istoty a zneužití právomoci rozšírením predbežných cieľ prostredníctvom konaní vo veci obchádzania	13
O prvej časti prvého žalobného dôvodu založenej na rozdieloch medzi zmesami > B20 a ≤ B20 a výslednom vylúčení zmesí ≤ B20 z predbežných nariadení	13
– O základných vlastnostiach zmesí ≤ B20 a > B20	14

– O výslovnom vylúčení zmesi \leq B20 z predbežných nariadení	16
– O zneužití právomoci	18
O druhej časti prvého žalobného dôvodu založenej na neexistencii zmeny príslušného výrobku	18
O druhom žalobnom dôvode založenom na existencii zjavne nesprávneho posúdenia skutkového stavu týkajúceho sa žalobkyne	19
O prvej časti druhého žalobného dôvodu týkajúcej sa nemožnosti transformovať zmesi \leq B20 na zmesi $>$ B20	19
O druhej časti druhého žalobného dôvodu založenej na neexistencii zmeny zloženia vzájomného obchodu	20
O tretej časti druhého žalobného dôvodu týkajúcej sa posúdenia hospodárskych dôvodov, ktoré žalobkyňa uvádza	20
O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia	21
O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení zásad zákazu diskriminácie a riadnej správy vecí verejných	23
O trovách	24